REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

JUNE 12th, 1964 - No. 649 - 19th YEAR OF PUBLICATION

Wat zegt U ervan, Dokter?

Er was een 15-jarige High School-leerling, die blijk gegeven had zeer intelligent te zijn. Er was echter op school geen huis met hem te houden. Hij miste elk verantwoordelijkheidsbesef, zijn studies interesseerden hem niet en het kon hem niets schelen hoe hij er uit zag. Tenslotte kwam hij zelfs in aanraking met de politie. Na een jaar kwam hij onder behandeling van een psychiater, die hem een "psychedelic drug" toediende. Deze drug had zo'n overweldigende invloed op hem, dat hij niet wist hoe hij het in woorden moest uitdrukken. Hij vertelde dat hij de beschikking gekregen had over een innerlijke kracht, waarvan hij wel wist dat hij die had, maar die hij niet kon gebruiken. De jongen keerde daarna naar school terug en vestigde een reputatie als een eerste klas scholier en als een verantwoordelijke, geziene leider.

In een kliniek in Saskatchewan werd iemand behandeld, die als een hopeloos slachtoffer van alcohol werd beschouwd. Deze man had jaren achtereen 40 oz. whisky per dag gedronken. Zijn vader was eveneens een chronische dronkaard. Alle behandeling, om deze man op het rechte spoor te brengen, had gefaald. Tenslotte werd hem een LSD toegediend, die een uitzonderlijke uitwerking op hem had. Hij dronk geen alcohol meer, hij doorliep de universiteit, en momenteel vervult hij een positie waarvoor grote deskundigheid wordt vereist.

Deze en andere voorbeelden worden aangehaald in een artikel dat de bekende journalist Sidney Katz geschreven heeft in Maclean's magazine van 20 juni 1964. Dit artikel heeft als titel "The Heaven or Hell Drugs" en gaat uitvoerig in op de ervaringen en op verborgen mogelijkheden van drugs, zoals die bijvoorbeeld bekend zijn onder de volgende benamingen, LSD, UM - 491, DMT.

Wij hebben op LSD reeds eerder de aandacht gevestigd in ons nummer van 7 februari jl. in een artikel, "Godsdienstige Ervaringen". Dat was naar aanleiding van een rede die prof. dr. Huston Smith van het Massachusetts Institute of Technology in Toronto had gehouden.

Prof. Smith heeft toen gezegd dat men door middel van de LSD drug godsdienstige ervaringen kon opdoen. Katz gaat in zijn artikel zelfs verder. Hoewel het artikel in Maclean's meer de vorm heeft van een reportage, de interpretatie is zo nu en dan duidelijk tussen de regels te lezen. Bij voorkeur worden geleerden aangehaald, die menen dat de drug op de een of andere wijze dezelfde werking kan hebben als religie of religieuze activiteiten. Er is zelfs een theoloog die psilocybin heeft omschreven als "The Great Mediator with God". Maar nergens vinden wij een aanhaling van iemand die een op de Bijbel gefundeerde opvatting heeft over deze nieuwe vindingen van de wetenschap.

Op grond daarvan kunnen wij natuurlijk de vindingen der wetenschap niet van de hand wijzen. Wij moeten de middelen die ons worden geboden, op zichzelf beschouwen. Maar de wijze waarop wij over deze nieuwe vindingen worden ingelicht maakt ons toch wel wat huiverig. Als men leest wat daar al zo met deze nieuwe drugs gedaan kan worden of bereikt kan worden, dan staat het gevaar van het misbruik dadelijk levensgroot voor ons. Zo lezen wij van een kunstenares die met vooropgezette bedoeling om prettige ervaringen op te doen, zich de drug liet toedienen. Om het in ons welbekende woorden te zeggen is het voor deze kunstenares geworden een "nederdaling ter helle en een opvaring ten hemel". Dit is geen profanie, maar zo heeft deze artiste het inderdaad willen beleven. Toen de drug zijn werking ging doen beleefde zij als het ware een losmaking van alles wat haar hier op aarde bond en beleefde zij een val. Ze ervoer de grootste angsten en zag haar eigen geraamte als een kooi waarin ze gevangen zat. Niettemin bleef ze hopen en vanuit de mensenwereld werd haar dan ook de helpende hand toegestoken. Haar verlangen naar licht en warmte was zo sterk, dat haar geraamte haar te hulp schoot en nieuw menselijk vlees aannam. Haar geraamte was zij echter zelf niet meer, maar het werd getransformeerd in een kruis, waaraan zij gekruisigd werd. Daarna leefde zij zelf in een geheel andere wereld, die eigenlijk geen wereld was, maar een zee van licht. Vandaar uit kwam ze in een omgeving waar alleen maar vrijheid en licht heersten.

Het kost ons niet veel moeite om hierin het verlangen naar de wedergeboorte te ontdekken. Dit is trouwens de indruk die men bij vele geciteerde gevallen krijgt. Er zijn ook verscheidene geleerden die het woord wedergeboorte of "rebirth" gebruiken; anderen noemen het een "transcendental experience" of een ervaring "beyond the person".

Zien wij het goed, dan ligt juist hier de moeilijkheid. Wij zouden niet gaarne durven beweren dat er geen geneesmiddelen of hulpmiddelen voor de menselijke geest gebruikt mogen worden. Wji gebruiken zonder enig bezwaar hulpmiddelen voor ons lichamelijk welzijn. Wij denken nu niet eens in de eerste plaats aan de bestrijding van ziekten, maar er zullen niet veel mensen zijn die bezwaar maken tegen het gebruik van versterkende middelen. Als zodanig kan moeilijk bezwaar worden ingebracht tegen het gebruiken van "versterkende" middelen voor de geest. Het is wel buiten twijfel dat de menselijke geest onnoemelijk veel indrukken en invloeden ondergaat, waardoor deze geest ontzettend veel te verwerken krijgt. Wij behoeven daarom niet dadelijk aan de zonde te denken, wanneer de wetenschap ook op dit gebied ons de helpende hand toesteekt.

Maar het is wel opmerkelijk, dat zodra er middelen worden uitgevonden die bepaalde belemmerende geestelijke, of wilt ge zielkundige invloeden kunnen wegnemen of verzachten, men zich daarmee dadelijk autonoom voelt. Men komt tot een nieuwe ontdekking, een ontdekking die grote perspectieven opent, en vrijwel onmiddellijk is de eerste reactie, dat God en godsdienst geen of althans een minder belangrijke rol gaan spelen. God zou overbodig worden.

Het is toch eigenlijk wel erg spijtig, dat niemand van de velen die in Maclean's tijdschrift worden geciteerd, er de aandacht op heeft gevestigd welke enorme mogelijkheden God in de schepping heeft gelegd en welk een groot potentieel de mens heeft om deze mogelijkheden te ontdekken.

Op dit moment kunnen wij nog niet inzien waarom een deskundig en oordeelkundig gebruik van deze nieuwe drugs niet toelaatbaar zou zijn. De mogelijkheid lijkt ons in het geheel niet uitgesloten dat de menselijke geest tot grotere prestaties in staat is dan thans het geval is. Het is best mogelijk, dat wij onnodig en onwetend in vele gevallen worden belemmerd. Misschien denken wij wel te weinig aan de scheppingsopdracht, dat de mens God's schepping zal ontwikkelen en onderzoeken. Daar hoort toch zeker ook de menselijke geest en niet alleen het menselijk lichaam bij.

Het feit dat de wetenschap aantoont middelen gevonden te hebben, die het menselijk leven kunnen verrijken, is op zichzelf reeds de moeite waard om hier meer van te weten te komen. Wij zouden het nog iets sterker willen zeggen, en wel zo dat wanneer er uitvindingen worden gedaan ook op medisch gebied, deze alleen mogelijk zijn geworden door de genade van Jezus Christus. Daarom mogen wij die middelen niet negeren.

Natuurlijk, ons hele wezen verzet zich tegen de gedachte, dat men door middel van een drug nader tot God kan komen en hemelse ervaringen opdoen. De gedachte alleen al is te zot om daar verder aandacht aan te besteden. Maar daarmede is de drug als zodanig nog niet veroordeeld.

Wij gevoelen het allen wel, wij hebben hier voorlichting, deskundige voorlichting nodig van hen die zich ook in hun professie in dienst van God weten. Wij bedoelen onze christen-dokters en psychiaters. Wij worden hier als niet-deskundigen geconfronteerd met een gebied van de medische wetenschap, waar waarschijnlijk vele zegeningen verborgen liggen, maar waar ook grote gevaren dreigen.

D.F.

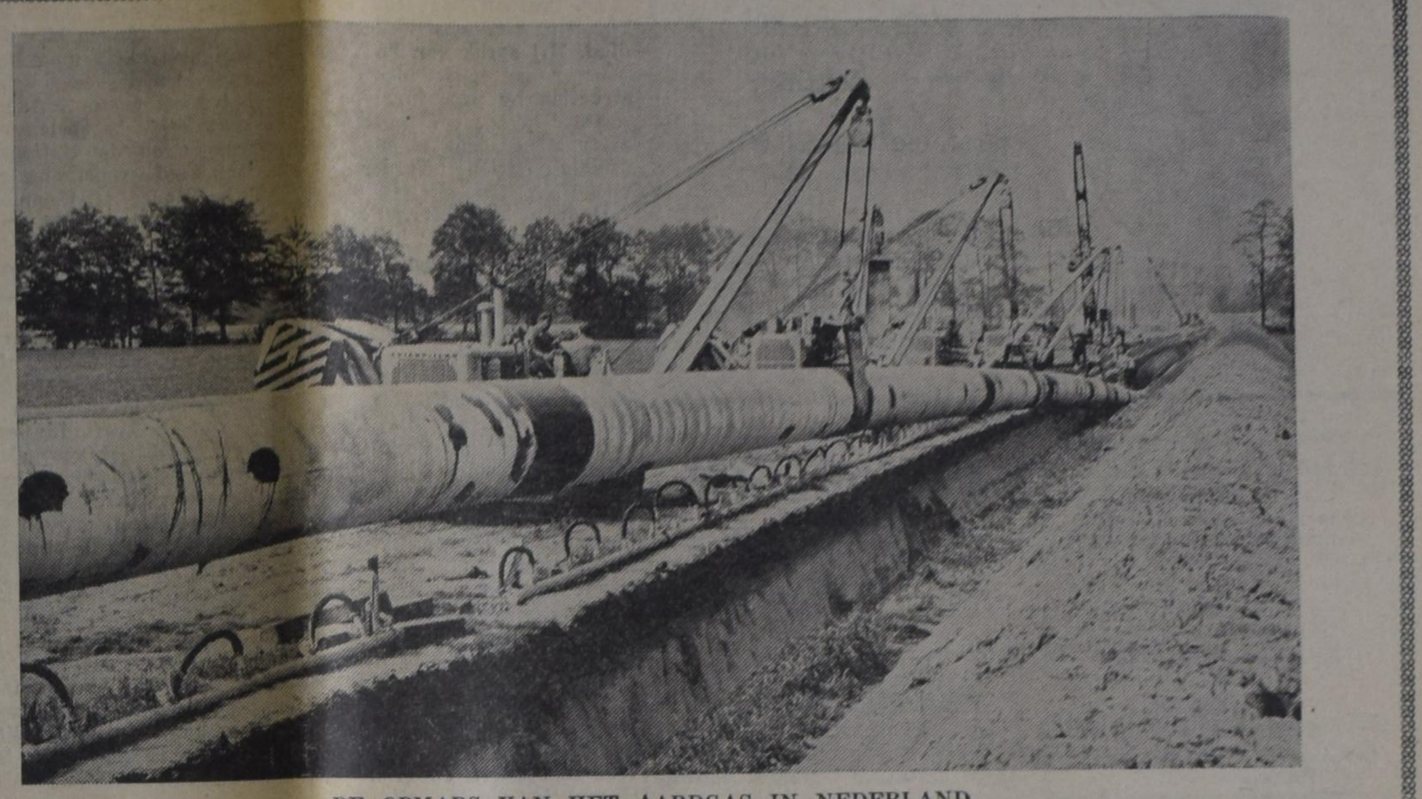

DE OPMARS VAN HET AARDGAS IN NEDERLAND

De opmars van het aardgas in in volle gang. In de omgeving van Wichmond bij Vorden is men thans bezig met het leggen van de aardgasleiding van Zwolle naar Boxtel. Met behulp van twee flinke kranen wordt de lange pijp in de twee meter diepe sleuf neergelaten.

Merkwaardige Constellatie

②

door Dr. L. Praamsma

In ons vorig artikel wezen we op het merkwaardig feit, dat in R.K. kring in Holland een pater de veelvoudige oorsprong van ons menselijk geslacht verdedigde, terwijl een bioloog tegen een dergelijke te haastige conclusie waarschuwde en het opnam voor de werkelijkheid van onze eerste voorouders Adam en Eva.

Vandaag zouden we willen wijzen op de studie van een Engels scheikundige, dr. F. A. Filby, Senior Lecturer in Inorganic Chemistry at the South-East Essex Technical College, dit in dit jaar zijn boek publiceerde: **Creation Revealed.**

In zijn inleiding op dit werk schrijft Filby: "Dit boek is het resultaat van ongeveer 30 jaar studie van het Bijbels scheppingsverhaal aan de ene kant, en enige gezichtspunten van 'science' aan de andere kant." De schrijver is een Schriftgelovig christen, wat niet wegneemt, dat ook zijn boek critisch gelezen moet worden, en zijn inzichten meer dan eens betwistbaar zijn.

Maar het is voor zijn voorlaatste hoofdstuk, 'Concerning the origin of man,' dat ik een ogenblik de aandacht zou willen vragen in verband met de genoemde discussie in Holland. In dat hoofdstuk spreekt Filby met een grondige kennis van zaken over de twee methodes, die wetenschappelijk gangbaar zijn om de ouderdom van het mensdom te bepalen: de radio-carbon methode en de archaeologisch-geologische methode.

Wat de eerste methode aangaat, oppert hij alleen deze bedenking, dat er discussie mogelijk is over de vraag, of de kosmische radioactiviteit gelijk gebleven is gedurende al de tijd die in aanmerking komt; en later voegt hij hieraan toe, dat het veel moeilijker wordt om de radio-activiteit precies te bepalen, ongehinderd door andere invloeden ('free from background'), wanneer we verder teruggaan dan 15.000 jaar; maar hij komt dan tot de hoogste cijfers voor sporen van menselijk leven tussen 7.000 en 13.000 jaar voor Chr., terwijl hij voor die laatste datering 'a wide margin of error' toegeeft.

Wat de andere methode aangaat, spreekt hij eerst over astronomische cijfers van honderdduizenden jaren, die men heeft aangenomen, maar, zo vervolgt hij dan: "Een aanmerkelijke hoeveelheid bewijsmateriaal heeft zich gedurende enige tijd opgehoopt waaruit blijkt, dat de 'astronomische' tijdrekening veel te hoog is." Hij wijst op de studie van Velikowsky in zijn boek 'Earth in Upheaval', die o.m. aantoonde, dat de jaren, geschat door Lyell voor de recessie van de Niagara Falls, moeten worden gereduceerd van 35.000 jaren tot tussen 2.000 en 5.000 jaar, en hij concludeert: "Nuchtere bestudering van archaeologische resten toont ons dat de meeste trappen van menselijke ontwikkeling slechts eeuwen of hoogstens enkele duizenden jaren hebben geduurd, en zelfs als we de Neolithische periode rekenen op 2.000 jaar, en de Mesolithische op 1.000 jaar en de Palaeolithische op niet minder dan 5.000 jaar, komen we uit op 10.000 jaar voor Chr. en niet op 590.000 jaar."

Hij spreekt dan met enige uitvoerigheid over de oudste gevonden menselijke fossielen, de z.g. Neandertal-mens, de Rhodesiamens, de Cro-Nagnon-mens, en de Mesolithische mens; en in verband daarmee gaat hij in op de theorie, dat er pre-Adamieten moeten zijn geweest, dezelfde gedachte, die in de Nederlandse discussie werd verdedigd, toen werd uitgegaan van de polygenese, de veelvoudige oorsprong van het menselijk geslacht. Het is interessant, dat hij aanwijst, dat deze theorie verdedigd wordt in de bekende Amerikaanse Scofield-Bible, de Bijbel van de Dispensationalists, die aannemen, dat de pre-Adamieten geleefd moeten hebben in de 'gap-period'.

Filby noemt dan niet minder dan 7 argumenten aan de Bijbel ontleend, die de theorie moeten steunen van de aanwezigheid van mensen voor Adam.

Het eerste is dit, dat in de Engelse Bijbel te lezen staat, dat de mens de aarde moest 'replenish', en dat voorvoegsel re- zou er dan op wijzen, dat de aarde **opnieuw** gevuld zou moeten worden. (Gen. 1:28). Filby zegt hiervan terecht, dat 'replenish' niet ander beduidt dan 'fill.'

Het tweede argument is ontleend aan Gen. 1:27 en 5:2, waar staat, dat God **hen** schiep, in het meervoud; maar het is wel duidelijk, dat het hier gaat over de schepping van man en vrouw.

Het derde argument is ontleend aan het feit van Adam's spreken, hetgeen zou wijzen op een ver voortgeschreden punt van ontwikkeing van het mensenras; het is weer duidelijk, dat dit argument alleen kan worden gebezigd, als men eerst het dogma van de evolutie heeft aanvaard.

Het vierde argument is van hetzelfde kaliber: Abel was een schaapherder en Kain een landbouwer, dit onderstelt ook een lange voorafgaande ontwikkeling. Ook hierin zullen alleen mensen kunnen meegaan, die hebben leren zweren bij de evolutie-gedachte.

Het vijfde argument is ontleend aan het feit, dat Kain weg ging van het aangezicht des HEREN, gemeenschap had met zijn vrouw, en de stad Henoch stichtte. (Gen. 4:16, 17). Hiervan zegt Filby: "Wanneer het menselijk geslacht is voortgekomen uit één mensenpaar, is een 'broeder-zuster' huwelijk onvermijdelijk. Ten aanzien van dit punt is er nooit een moeilijkheid geweest. Een aantal Pharao's, niet slechts uit de oudste tijden zoals die van de 18de dynastie, maar ook nog in de tijd van de Ptolemaeën, trouwde met hun zusters. De beroemde Cleopatra besteeg de troon toen ze 17 jaar was in de onderstelling dat ze haar broer zou trouwen, en toen deze gedood werd trouwde ze formeel met haar jongere broer. Het boek der Jubileeën (een O.T. apocryf boek) zegt, dat Kain trouwde met zijn zuster Awan. En het woord 'stad' is natuurlijk de vertaling voor een Hebreeuws woord, dat ook een kleine nederzetting kan aanduiden."

Het zesde argument is ontleend aan Kain's vrees voor wraak. "Ieder die mij aantreft zal mij doden." (Gen. 4:14). Filby zegt hier o.m. dit van, dat het mogelijk is, dat Kain in een diep schuldgevoel wegens de pas gepleegde moord en in het bewustzijn van de tegenwoordigheid van God Zelf een toekomst voor ogen kan hebben gezien, waarin de nakomelingen van Adam zich zouden hebben uitgebreid in meerdere generaties, en de vrees voor wraak, die zo dikwijls velen achtervolgt, kan deze woorden aan zijn lippen hebben ontwrongen.

En dan komt het laatste van de argumenten, ontleend aan Gen. 6, waar we lezen, dat 'de zonen Gods zich vrouwen namen uit de dochters der mensen.'

Filby oppert de mogelijkheid, de uitdrukking 'zonen Gods' te vertalen als 'zonen van machtigen', in welk geval het mogelijk zou zijn te denken aan omringende oorlogszuchtige stammen, of ook aan de machtige leiders van een ras dat bestond naast de kinderen van Adam, maar hij acht ook dit argument niet beslissend.

Wij voor ons houden ons bij voorkeur aan de opvatting van prof. Aalders, gedeeld door vele anderen, dat we onder de 'zonen Gods' de Godvrezende linie van de kinderen van Seth hebben te verstaan, die begonnen af te wijken. "Er kwam door huwelijksgemeenschap vermenging van vrouwenzaad en slangenzaad."

Het is wel duidelijk geworden, dat de bijgebrachte argumenten, om een veelvoudige oorsprong van ons menselijk geslacht aan te tonen, weinig overblijft.

Het is interessant, om nu de eigen mening te horen van Filby over de oorsprong van ons mensengeslacht.

Hierover een volgend maal.

EEUW

Deze Eeuw zal nooit de mijne zijn;
Ach, rees in 't eind de mijne!
Die Eeuw waarop mijn uitzicht staart,
Die in mijn hart zich openbaart!
Geef, Heiland, 't zij mijn oog haar ziet,
Of 't rijpend kroost heur heil geniet,
Geef, dat zij haast verschijne!

Bilderdijk

ROTER TABLETTEN

tegen maagklachten

Wordt U geplaagd door maagpijnen, maagzuur, gassen? Voelt U zich hondsmoe? Slaperig na maaltijden?

Probeer dan ROTER tabletten — in vol vertrouwen — voor **vlugge** verlichting.

60 tabletten $3.00,
150 tabletten $6.30.

ROTER tabletten - een populair recept in vele Europese landen - hier verkrijgbaar in alle goede "drug stores".

Wat is de werkelijke bedoeling?

Wanneer een Minister President de Oppositie beschuldigt van obstruktie, dan is het de moeite waard te onderzoeken wat hiermede precies wordt bedoeld.

De vorige Minister President Diefenbaker heeft in de verschillende verkiezings-campagnes de Liberals van obstruktie beschuldigd. Het heeft niet de uitwerking gehad die hij er waarschijnlijk van verwachtte.

Minister President Pearson doet zich nu echter op dezelfde toonhoogte horen.

Tijdens de National Liberal Council samenkomst in Ottawa in het begin van deze maand, heeft Mr. Pearson de Conservatives openlijk van obstruktie beschuldigd. Hij sprak van "a Tory filibuster" en van "bickering, obstruction by procedural and partisan delays . . . repetition and obstruction debate and raising useless questions of order and privilege".

Daarna heeft Mr. Pearson te kennen gegeven dat hij geen verkiezingen wenste, en zijn partij evenmin. Maar de Conservatieven kunnen verkiezingen uitlokken, "by filibuster and by blocking public business".

De vraag is terecht wat deze verklaring inhoudt. Het was niet duidelijk waaruit die obstruktie dan wel bestaat. Doch indien de Minister President dergelijke dingen zegt, dan kan dit inhouden dat hij de mogelijkheid van verkiezingen overweegt voordat de zittingsduur van zijn Kabinet, zijnde vier jaar, is verstreken.

Wanneer verkiezingen nodig zijn, is het gewoonte om daarvoor de redenen bekend te maken. En zo is het haast gewoonte geworden van een minderheids-regering, om zich te beklagen over de onmogelijkheid om maatregelen ten uitvoer te brengen op grond van de obstruktie van de zijde van de Oppositie. Het lijkt er inderdaad veel op dat de Minister President de mogelijkheid gaat scheppen voor nieuwe verkiezingen, in geval het wenselijk mocht blijken deze te houden. Het is echter interessant, om na te gaan in hoeverre van obstruktie van de zijde van de Oppositie kan worden gesproken.

Het is inderdaad zo, dat bij bepaalde gelegenheden de Conservatieven het debat hebben gerekt tot een punt dat aan "filibuster" doet denken. Maar "filibuster" is toch het dusdanig rekken van de debatten, dat de uitvoering van de voorgestelde regeringsmaatregelen onmogelijk wordt gemaakt. Dit heeft dit Kabinet echter nog niet meegemaakt. De betreffende voorgestelde maatregelen werden aangenomen.

Het is vanzelfsprekend dat de regering anders tegen het parlement aanziet dan de Oppositie. De Oppositie stelt zich immers tot taak de regering to corrigeren en zij moet daarom zien uit te vinden waar fouten blijken of mogelijk verborgen zijn. Doet zij dit dan kan de regering dit aanzien voor obstruktie, doch in de ogen van de leden van de Oppositie kan dit haar rechtmatige taak zijn.

Zo is er in "the House of Commons" het debat geweest over de herziening van de kiesdistricten. Dit debat heeft inderdaad dagenlang geduurd, maar het is zeer de vraag of men hier de Oppositie van obstruktie mag beschuldigen, aangezien de regering zelf dit debat heeft gestopt. Aan de andere kant heeft het belangrijke amendement op de National Housing Act goede voortgang gemaakt in "the House of Commons", vanaf het moment dat het werd geïntroduceerd.

Afgezien echter van de feitelijke omstandigheden, kan de vraag worden gesteld of Minister President Pearson zijn beschuldiging van obstruktie niet zelf op losse schroeven heeft gezet. Toen hij een rede voor zijn eigen partij hield, heeft hij een indrukwekkende lijst voorgelegd van al hetgeen de regering in iets meer dan een jaar had gepresteerd. Men zou toch zeggen dat als de obstruktie van de zijde van de Oppositie zo ernstig was geweest, de regering niet veel had kunnen uitrichten.

Indien Mr. Pearson dus meent wat hij zegt, dat de obstruktie van de Oppositie de regering in haar taak belemmert, dan zou het wel eens kunnen zijn, dat dit een voorzichtige voorbereiding is voor een verkiezing. Niet dat Mr. Pearson of zijn partij daar zozeer voor zijn, maar het is wel begrijpelijk dat het hen verveelt, dat de regering nog steeds op een minderheid steunt. Zou de mogelijkheid bestaan, dat met nieuwe verkiezingen de Liberalen een meerderheid zouden behalen, dan zou het Kabinet uiteraard veel vaster in het zadel zitten. Het is mogelijk dat deze gedachte schuil gaat achter de beschuldiging aan het adres van de Oppositie.

Presentation of Awards at Hamilton District Christian High School

On the afternoon of June 3rd, an assembly was held at the Hamilton District Christian High School for the purpose of presenting awards. Mrs. Schrotenboer, acting principal of the school, started the meeting with a few apt words concerning this event. She mentioned that we all must strive for perfection and that in doing this various of our students were being recognized for their achievements in the past year.

Prior to the presentation of the awards Mrs. Schrotenboer presented in the name of an anonymous donor a gift of $200.00 worth of books for the school library.

First on the agenda was the presentation of scholarships to five Grade 12 students: Ted Boers (National Union of Christian Schools Scholarship for Calvin College); Alice Zwiers and Janey Mulder (Trinity College Scholarships) and Art de Vries and Louise Posthumus (Calvin College Scholarships).

Next was the presentation of Sports awards to certain students who had earned these at the recent Field Day competitions. The first, second and third place winners of the categories Senior, Intermediate, and Junior boys and girls, were awarded gold, silver, and bronze medals respectively. Medals were awarded to the following students; Senior Boys: 1. Dick Farenhorst 2. John Tigchelaar 3. Ray Elgersma. Intermediate Boys: 1. Gerry Vander Zwaag 2. Maynard Tigchelaar 3. Tony Ouwehand.

Junior Boys: 1. Calvin Schrotenboer 2. Fred Colenbrander 3. Harry Ludwig. Senior Girls: 1 Margaret Colenbrander 2. Olga Van Setten 3. Willy Kat. Intermediate Girls: 1. Nelly Klein 2. Gertie Kramer 3. Joanne Vriend. Junior Girls: 1. Jacky Heeringa 2. Anne Nauta 3. Anne de Vries.

Three medals were also handed out to the winners of the Table Tennis Championship held earlier this year. Champions were Gaele Reitsma, John Boks, and Christine Schaafsma. At this time Mr. Zietsma, physical educator of our school, unveiled a school sports trophy with the names of this year's outstanding athletes (boy and girl) inscribed on it. These were Margaret Colenbrander and Calvin Schrotenboer, who were given small replicas of the trophy.

Peter Van Brakel, president of our Student Council, now took the floor for the purpose of presenting academic bars to those students having achieved 75% standing in the Christmas and Easter term marks. Louise Posthumus, vice-president, duly read the names of these students who were handed their bars by Peter. They were as follows: Grade 12: A. De Vries, H. De Weerd, S. Holtrop, R. Ouwehand, P. Van Brakel. Grade 11: Rita Post, H. Boks, R. Gritter, M. Groenewegen, A. Schaafsma, W. Sjaarda, T. Vander Kooy, J. Vellenga, I. Holtrop, C. Schrotenboer. Grade 10: J. Boersma, P. De Vries, A. Farenhorst, M. Geerlof, T. Guetter, N. Ketelaar, J. Kingma, N. Klein, R. Koole, C. Praamsma, C. Lawrie, H. Reitsma, J. Steltman, H. Tigchelaar, J. Vanderwal, C. Van Dyk, L. Van Geest, B. Van Keulen, I. Zietsma, J. Bok, B. Eisen, S. Ravensbergen, T. Schuurman. Grade 9: M. Anderson, E. Boersma, J. Bout, T. De Lange, L. Hogeterp, R. Kingma, H. Ludwig, Y. Reitsma, D. Van Keulen, N. Verdonk, I. Brouwer, A. De Vries, C. Hogeveen, Bas. Ipema, L. Vanderwal, N. Yzerman, J. Van Wely.

Afterwards Peter Van Brakel made special mention of two students who had done much work for the school in their own way. These students were Gary Duthler and Ted Boers who were editors of the school newspaper "Reflections' and of the school Yearbook "The Crusader" respectively.

Chris Dam, literary editor of the Yearbook, awarded prizes to the winners of the annual Yearbook Literary Contest in the categories, Short Stories, Essays and Poetry. The winners of these categories were: 1st prize: Christine Praamsma, 2nd prize: Peter Van Brakel. 1st prize: Peter Van Brakel, 2nd prize: Gertie Kramer. 1st prize: Ada Schaafsma, 2nd prize: Addy Vuyk, 3rd prize: Wilma Schipper.

The highlight of the assembly was the presentation of a very sincere "Thank You" and a gift to the Rev. W. Van Dijk, former principal of the school, who left early this year to continue his pastoral calling in Acton, Ontario. Mr. Van Dijk was presented with a chaise lounge and the first copy of this year's Yearbook "The Crusader". Mr. Van Dijk said a few words concerning the school. He mentioned that it was a gift of God and that students, teachers, and supporters must realize it to be such, and use it as such.

He mentioned that although he was now leaving the school for good, he left behind him a worthy successor in Mrs. Schrotenboer and that, even more important, he left behind for us the words of Christ: "I will not leave you comfortless" - Christ's Holy Comforter would remain to guide us into and through the future years. Mr. Van Dijk received from the student body a standing ovation, which he well deserved for all the work he had done.

Again it was Mrs. Schrotenboer's turn to say a few words, and these in praise of a person who had been ever present in the assembly - yet unacclaimed. This was Peter Van Brakel, the able president of Student Council.

In conclusion Mrs. Schrotenboer called on the Rev. W. Van Dijk to close in prayer, after which the assembly was dismissed.

Rudy Ouwehand (Gr. 12)

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Holland Construction Co.
Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. 1
Phone
WH 5-4012
Speciaal in Greenhouse Constructie
en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.
KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

HOME FURNISHING SALE AT KNOB HILL

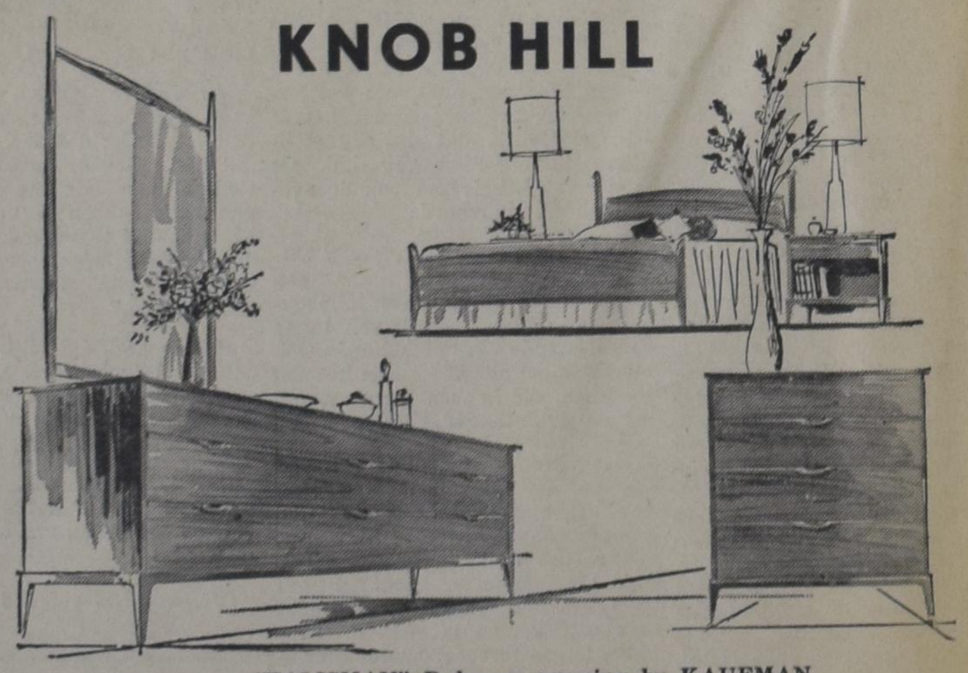

"TALISMAN" Bedroom grouping by KAUFMAN

199.50 3 pieces
Triple Dresser, 4' 6" Panel Bed, Vertical Mirror
Other pieces available in this grouping:
Double Dresser, Horizontal Mirror, Master Dresser, 4 drawer Chests, Night tables, 6 drawer Highboy Chest, Desk, Bookcase Beds and Kingsize Bed (80" wide)

Pas aangekomen, nieuwe voorraad
Hollandse Rotan Wiegen
vanaf $ 39.50

Grote selectie één- en twee-persoons
Opklapbedden, Divanbedden en Auping Bedden

Ruime keuze uit
SCANDINAVIAN Meubelen
in beide showrooms.
Uitverkoop Hollandse VLOERKLEDEN

Speciale lage prijzen voor zgn.
"FLOORMODELS"
(Savings up to 50% on some suites)

KNOB HILL Furniture & Appliances Ltd.
2623 EGLINTON AVE. EAST
Scarborough
AM 7-3381 OX 9-3741
G. J. LOCK
1597 ISLINGTON AVE. NORTH
Rexdale
741-3420
A. BRAAKSMA

ER IS VERSCHIL
Voor het oog mag het weinig uitmaken welk merk koekje U neemt. Maar U merkt het verschil pas als U ze proeft. De grondstoffen en de bereiding van een koekje doen zoveel. Daarom winnen Voortman's koekjes het altijd. Probeer ze maar eens!
VOORTMAN'S
Dutch Style Cookies

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
For all your BOOKS, RECORDS AND GIFTS
1058 MAIN STREET W.
HAMILTON, ONT.
TEL.: JA 8-1932

VAN'S MOVING & CARTAGE
Owned and operated by J. Vander Wal.
- TRUCK LEASING
- TRACTORS AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-40^0 and 366-4456

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 5.00 per year.
Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

INGEZONDEN

Schepping en Evolutie

Mijnheer de Redakteur,

De artikelenserie "Het Vraagstuk van Schepping en Evolutie" in de afgelopen nummers van "Calvinist-Contact" moge misschien een volbloed theoloog bevrediging gegeven hebben, voor de natuurwetenschappelijk onderlegde mens neemt de serie evenwel een voortijdig einde. De vragen die beantwoord hadden moeten worden en nochtans niet beantwoord zijn, zijn mijns inziens de volgende:

1) Als het scheppingsverhaal van Genesis letterlijk opgevat **moet** worden (en wie maakt uit in hoeverre dit het geval is?), hoe zijn dan de resultaten van de moderne natuurwetenschap op te vatten? Die resultaten zijn immers, zowel voor ongelovige als gelovige, onmiddellijk te verifiëren. Of het één òf het ander: als wij aan de letterlijke opvatting van Genesis vast houden komt automatisch op ònze schouders de taak te rusten de fout bij de oppositie aan te wijzen. Is dat ooit wel eens gebeurd?

2) In hoeverre strekt de autoriteit van de Bijbel zich uit? Is de algemene openbaring altijd onderworpen aan de bijzondere openbaring? Het is mijns inziens juist de fout van de kerk geweest dat men de bijbel heeft laten spreken op terreinen waarvoor ze niet bedoeld was. Voorbeelden:

a) de veroordeling van Galileo Galilei, waarbij de kerk de bijbel op natuurwetenschappelijk terrein liet spreken en derhalve tot de conclusie kwam dat de zon om de aarde moest draaien in plaats van de aarde om de zon. Op de basis van de relativiteit der bewegingen heeft het geen enkele zin meer deze kwestie nog aan te halen, maar wèl had Galilei in de gaten dat bij aanname dat de aarde om de zon draaide zijn formules en berekeningen aanzienlijk vereenvoudigd konden worden.
b) de heftige discussies rondom het gebruik van het orgel in de kerk.
c) de heftige disdussies rondom het "toebacksuigen".
d) de bezwaren tegen de inenting.
e) de bezwaren tegen geboorteregeling.
f) de bezwaren tegen "lijkopening", zodat er eeuwenlang op medisch gebied nauwelijks van enige vooruitgang sprake kon zijn, omdat de dokters door gebrek aan "snijmateriaal" niet wisten hoe de mens er van binnen uitzag, laat staan dat men wist hoe het menselijk lichaam functioneerde.
g) de bezwaren der theologen tegen vrouwenartsen, dat in combinatie met f) talloze aanstaande en jonge moeders plus geboren en ongeboren kinderen de dood ingedreven heeft. Prenatale zorg stuitte op zedelijkheidsoverwegingen (valse schaamte!) af en de spreekwoordelijk geworden baker kwam pas bij de geboorte ten tonele, als er niets meer te redderen was.
h) de vreselijk principiële bezwaren tegen vleeskleurige kousen en "make up". Ouderen onder ons herinneren zich nog wel wat voor gewrochte debatten deze onderwerpen op M.V. en J.V. uitlokten.
i) bezwaren tegen de vrouw in het ambt.
j) Groen van Prinsterer's onhanteerbare geschiedenisconstructie op de basis van "God — Nederland en Oranje".

3) Wetenschappelijk komt het hier op neer dat men het schriftuurlijke begrip van "antithese" bij den voortduur verkeerd gehanteerd heeft, reden waarom men telkens gedwongen wordt op eenmaal genomen "principiële" beslissingen en uitspraken terug te komen. Want achteraf bleken die beslissingen en uitspraken toch ook weer niet zo "Principieel" als men aanvankelijk wel gedacht had. Een fraai voorbeeld in dit verband is de kwestie Geelkerken, waar het volgende in het geding was (en we citeren hier de preek van Dr. Geelkerken over Zondag 3 van de Heidelberger letterlijk):

". . . Ook is het vaak moeilijk uit te maken, hoe allerlei bijzonderheden die Genesis 3 ons bericht, moeten worden uitgelegd en zijn er schier evenveel "verklaringen" als geleerde uitleggers. Denk maar aan "de boom der kennis des goeds en des kwaads", de slang en haar spreken, de boom des levens, enz. Doch de gemeente late zich door dit alles niet van de wijs brengen. Vàst staat dat wij in Genesis 3 de goddelijke bekendmaking hebben van een historisch feit, het feit van de zondeval die heeft plaats gehad aan het begin der geschiedenis van ons menselijk geslacht."

Tot zover wijlen Dr. Geelkerken. Iedere dominée die dit vandaag aan de dag in zijn preken zou aanhalen zou als oerdegelijk geprezen worden. Gelukkig zien de Gereformeerde Kerken in Nederland nu ook wel in dat ze zich met de kwestie Assen lichtelijk belachelijk hebben gemaakt. En men is zo eerlijk om op een foutief besluit te willen terugkomen. Dit laatste zou onze kerken ten voorbeeld kunnen strekken! Tussen twee haakjes: wòrdt er eigenlijk in onze kerken nog wel over Genesis 3 gepreekt???

4) Het zou zeer in het belang van onze mensen zijn als men, speciaal in de kringen van de A.R.S.S., de deur voor **discussie** over deze zeer belangrijke dingen **open** liet, zodat **eerlijke** mensen die evenwel een andere mening als wij hebben niet onmiddellijk met het predicaat "suspect" afgehandeld worden. Waar de Schrift zèlf in dit opzicht bescheiden is en duidelijk ruimte laat (Job 38 e.v. / 1 Corinthe 13: 8 en 9), past ons een zekere mate van bescheidenheid en voorzichtigheid, die, het moet gezegd, **niet** altijd in acht genomen is. Het "oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt" geldt wel in bijzondere mate voor de theologie, zoals de geschiedenis ruimschoots bewezen heeft.

Het is de mening van ondergetekende dat er in onze kerken een uitgesproken tendens bestaat om chronisch voorbij te zien aan de resultaten van de algemene openbaring. Zodat we, door over-concentratie op de bijzondere openbaring, tenslotte eindigen met een historisch (en verschraald!) Godsbesef.

Onze mensen in de voorhoede behoren het recht van vrije discussie en meningsuiting te hebben. Dat scherpt de geest van ons allemaal. Het ontbreken van dit recht in onze kringen maakt zich dagelijks dikwijls op pijnlijke wijze merkbaar. Zou dit wellicht één van de redenen kunnen zijn waarom we te kampen hebben met een ernstig en hardnekkig gebrek aan leiding en leiders in de Christian Reformed Church?

B. Bokhout.

•

Naschrift van Dr. R. Kooistra:

Ik ben Mr. Farenhorst dankbaar dat hij bovenstaand "Ingezonden" eerst aan mij toezond alvorens tot publikatie ervan over te gaan. Nu moet ik mijn verontschuldigingen aanbieden aan de Heer Bokhout, wat ik bij dezen doe, voor het feit, dat het stuk nog weer enkele weken bij mij op mijn werktafel gelegen heeft voor het aan de redaktie van Calvinist-Contact werd teruggezonden.

De moeilijkheid van mijn naschrift is, dat er zoveel ter sprake komt in deze brief van de Heer Bokhout. Daarom ook heb ik tenslotte ervan afgezien op alle zaken hierin vermeld, nader in te gaan, maar wil ik volstaan met enkele aantekeningen bij de hoofdpunten.

Ik geef gaarne toe, dat mijn artikelenreeks over "Het vraagstuk van Schepping en Evolutie" tot een wat voortijdig einde kwam. Misschien ook om deze reden, dat de titel meer zei (of beloofde) dan ik van plan was te bespreken. Het ging mij alleen om een bepaalde (de mythische) uitleg van de eerste 11 hoofdstukken van Genesis. Ik heb mij daarbij van verschillende opvattingen gedistancieerd. Ik kan het dan ook helemaal eens zijn met het citaat van Dr. Geelkerken, dat door de Heer Bokhout in zijn derde punt wordt aangehaald. Het ging er mij alleen om te onderstrepen "dat wij in Genesis 3 de goddelijke bekendmaking hebben van een historisch feit, het feit van de zondeval die heeft plaats gehad aan het begin der geschiedenis van ons menselijk geslacht". Daarom heb ik opvattingen van Gen. 1—11 als sage, mare, mythe en als geschiedenis-maar-geen-historie van de hand gewezen.

Voor mij is het allerminst duidelijk waarom bij een letterlijke, dat is historisch-feitelijke opvatting van Gen. 1 er een konflict moet ontstaan met de natuurwetenschappen. Men moet nl. niet alleen in rekening brengen wat Gen. 1 ons openbaart, maar ook letten op wat er niet staat. Gen. 1 zegt ons wat er gebeurde, nl. wat God ons ervan vertellen wilde wat er gebeurde, maar er staat niet in hoe dit alles nu precies (wetenschappelijk-precies) in zijn werk ging. Gen. 1 lijkt meer op een gedicht, dan op een studie in de archeologie.

Misschien helpt het de Heer Bokhout als ik hier een citaat geef uit mijn Catechisatie-dictaat. Daarin tracht ik het aldus uit te leggen:

As Christians we should always keep our eyes open to two dangers.

First, that we do not surrender to the present idolatry of science. It is not true that when science speaks, the matter has been decided. In the name of science many false theories and erroneous conclusions have been advocated.

Secondly, we should avoid using the Bible as a textbook of geology or other sciences. Fear to eliminate the Bible from the classroom may not lead us to suspicious disrespect for science or to letting the Bible decide what It does not decide.

Believing reading of the Scriptures is always listening to what God has revealed so that we hear neither more nor less than He wants us to know.

By way of example: it is not an easy matter to decide whether the Neanderthaler man of the pleistocene era was a pre-Adamite or a degenerated post-Adamite.

Wat Uw vraag in het tweede punt betreft, Mr. Bokhout, ik ben wel van mening, dat we het boek van de algemene openbaring altijd moeten lezen met de bril van de bijzondere openbaring op onze neus, maar dat wil heus niet zeggen, dat we daarom aan de algemene openbaring geen kennis zouden kunnen ontlenen.

Het Calvinisme heeft steeds de algemene openbaring als een bron van kennis erkend, niet slechts als een herhaling van wat ons al uit de Heilige Schrift bekend zou zijn.

Wat nu tenslotte het vierde punt betreft, zal het, hopelijk, duidelijk geworden zijn, dat de ARSS alle ruimte voor discussie openlaat. De enige "begrenzing", die we in de ARSS erkennen, is die van onze Basis en onze **Educational Creed**. Maar dit is meer een **gelovige bepaling van de richting waarin de wetenschap zich alleen kan ontwikkelen als ware wetenschap**, dan een "begrenzing". Het woord "begrenzing wekt immers verkeerde bijgedachten op. Anderzijds echter is het een kenmerk van de ware wetenschap haar grenzen te kennen.

Met U hoop ik dat we spoedig meer Christelijke, wetenschappelijk-gevormde leiders mogen hebben. Ik dank U hartelijk voor Uw meeleven met ons blad en voor Uw belangstelling voor mijn artikelen.

R. Kooistra.

Als U dit jaar naar Holland gaat vliegen, kunt U tot $205.90 besparen

1. **Dit is het jaar om te reizen.** Verleden jaar zou het $552.80 hebben gekost om naar Holland te vliegen. Dit jaar, dank zij de nieuwe, lage K.L.M. tarieven, het 21-daagse Excursie Economie Klasse retour kost slechts $346.90, maakt het U mogelijk om $205.90 te besparen.
2. **21-Daagse Excursie Tarieven** zijn geldig nagenoeg het gehele jaar, met uitzondering van bepaalde spitsperioden. Deze nieuwe tarieven zijn beduidend lager dan de standaard voor- en naseizoentarieven. Om van dit tarief te profiteren moogt U niet uit Europa naar Canada vertrekken voor de 14e dag volgende op de dag van vertrek uit Canada doch U dient in Canada terug te zijn op of voor de 21ste dag volgende op de dag van vertrek uit Canada.
3. **In het bijzonder als U in Westelijk Canada woonachtig bent,** kunt U met een combinatie van een goedkoop spoor- en luchtvaartbiljet sparen. In plaats van naar Montreal te vliegen voor Uw K.L.M. verbinding naar Europa, kunt U een trein naar Montreal nemen met grotere besparing. Het Reisbureau of K.L.M.-kantoor zal U tegelijkertijd met de luchtvaartbiljetten Uw spoorkaartjes verstrekken.
4. **Toegestane Bagage.** Terwijl 66 pond persoonlijke bagage voor Eerste Klasse Passagiers en 44 pond voor Economie Passagiers vrij wordt vervoerd, kan aanvullende bagage tegen economische tarieven worden vervoerd. Deze bagage boven het vrijgestelde gewicht reist als niet vergezelde bagage tegen lage vrachtprijzen en komt op de bestemming aan met de eerste beschikbare vlucht.
5. **K.L.M.'s Veelzijdig Plan voor Reisonderbreking** stelt U in de gelegenheid om vele extra steden te bezoeken zonder extra vliegkosten. Het Reisbureau kan U dit plan in bijzonderheden uitleggen.
6. **Vlieg-Nu-Betaal-Later.** K.L.M.'s Vlieg-Nu-Betaal-Later Plan veroorlooft U nu te vliegen tegen een lage eerste termijn en geeft U vele maanden de tijd om het resterende te voldoen. Het kan behalve voor Uw retourbiljet ook worden gebruikt voor alles inbegrepen rondreizen en hotels. De eerste termijn is slechts 10%.
7. **Waarom U per KLM moet vliegen.** KLM heeft er langer over gedaan dan enige andere luchtvaartlijn om haar betrouwbaarheid te volmaken — 44 jaar. KLM service, zowel op de grond als in de lucht, is ongeëvenaard overal ter wereld. Om een voorbeeld te noemen: De KLM kan ervoor zorgen dat Uw bloedverwanten in Europa naar Canada vliegen op Uw kosten. U betaalt de passage hier en de KLM verstrekt de biljetten overzees. KLM's veeltalig personeel zowel op de luchthaven als op het vliegtuig besteedt bijzondere aandacht aan bejaarde mensen.
8. **KLM's intercontinentale DC-8 straalvliegtuigen** vliegen 6 maal per week van Montreal naar Amsterdam gedurende het spits zomer seizoen.
9. **Bezoekt het Reisbureau.** Elke inlichting die U in verband met reispapieren nodig hebt of bijzonderheden over vervoersmogelijkheden naar en van de luchthavens in Canada zowel als in Europa, hotellogies en besprekingen, valuta en vliegaansluitingen kunnen op het Reisbureau worden verkregen. Het is deskundig. Men is ten alle tijde bereid om U op elke mogelijke wijze behulpzaam te zijn waar dat mogelijk is. Gaat het spoedig bezoeken.

KLM

ROYAL DUTCH AIRLINES

MR. B. (BERNIE) ZIJLSTRA

Word has been received that Mr. Bernard Zijlstra, graduate student at the Free University at Amsterdam, has successfully passed his doctoral exams with cum laude distinction. Mr. Zylstra is studying under Dr. Herman Dooyeweerd in the department of law and hopes to complete the writing of his doctoral theses early in 1966.

Mannenpraat

RECTIFICATIE

In het artikel op pagina 5 van ons nummer van 5 juni jl. is een hinderlijke fout geslopen.

De op twee na laatste alinea van dit artikel was als volgt afgedrukt:

"Wij moeten elkaar de zonden vergeven dat één van beide gelijk wil hebben en dat is nog niet zo heel eenvoudig".

Dit had moeten zijn:

"Wij moeten elkaar vergeven zonder dat één van beide gelijk wil hebben en dat is nog niet zo heel eenvoudig".

Wij zijn Mr. Schinkel dankbaar, dat hij ons hierop gewezen heeft, want de betekenis van de betreffende zin blijkt hierdoor anders te zijn, dan oorspronkelijk in ons blad was weergegeven.

Redaktie

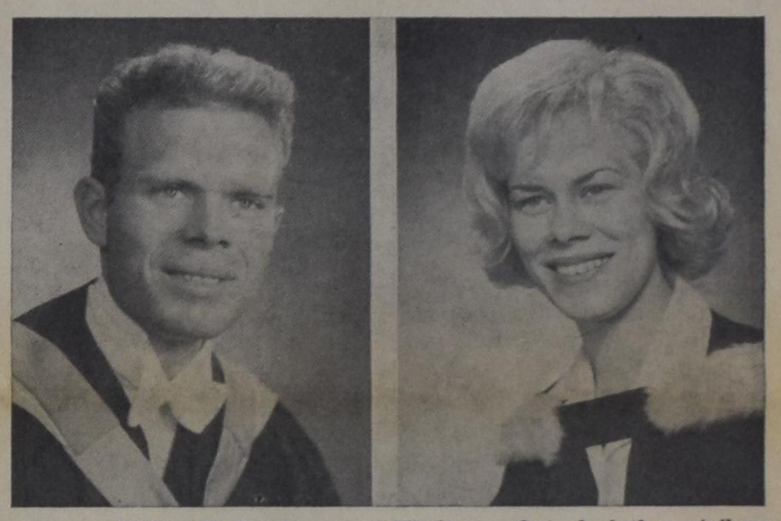

Rev. and Mrs. H. W. Kroeze of Kitchener, Ont., had the privilege that two of their children graduated this year from the University of Toronto. Their son William Bernard received his Doctor of Dental Surgery Degree on May the 29th, also winner of the Canadian Oral Prophylactic Association Medal.

Their daughter Geertruida Gesina received her B.A. Degree on June the 3rd.

IS HIER IETS VOOR U BIJ ?

Onderstaande GOTHISCHE MEUBELEN, geimporteerd uit HOLLAND, ruimen wij op voor prijzen VER BENEDEN DE NORMALE WAARDE:

BANKSTEL, losse kussens, terra of groene moquette, Was $ 450.— **NU $ 395.-**

KLOOSTERTAFEL Was $ 85.— **NU $ 55.-**

KLOOSTERTAFEL Was $ 75.— **NU $ 50.-**

KLOOSTERTAFEL Was $ 65.— **NU $ 45.-**

UITTREKTAFEL en 4 Stoelen, bekleed met terra wollen moquette. Was $325.— **NU $ 225.-**

BERGMEUBELS, blank eiken. Van $ 115.— **NU $ 50.-**

Wij hebben nog meerdere meubelen, welke wij eveneens voor sterk verlaagde prijzen opruimen.

Gezien deze lage prijzen komen de vrachtkosten buiten Toronto voor rekening van de koper.

DE BOER'S

FURNITURE IMPORT LIMITED

5051 Yonge St., WILLOWDALE (Toronto)

Tel. 222-1109

P.S. **HOLLANDSE DIVANBEDDEN,** met binnenvering matras, 1 persoons, tijdelijk **$49.50**

WEGBORDEN VOOR UW BESCHERMING

GOODYEAR

DIT BESCHERMT U EVENEENS

De Goodyear Diamond is het teken van het allerbeste in banden en banden service. U zult het overal in Canada, waar U ook rijdt, aantreffen.

Goodyear heeft banden vervaardigd zolang als men ze nodig heeft gehad. Goodyear heeft over de jaren een benijdenswaardige reputatie verworven voor kwaliteitsprodukten en coulante bediening.

Voor de beste waarde in banden voor Uw auto, vrachtauto of traktor gaat de handelaar, die de Goodyear Diamond uitstalt, bezoeken. Hij heeft al de maten en soorten banden die alle merken voertuigen passen. Hij biedt U Goodyear kwaliteit, gegarandeerde bescherming en de uiterste veiligheid aan. Zijn prijzen zullen U aanstaan — ze beginnen zo laag als $12.95.

The Goodyear Tire & Rubber Co. of Canada, Ltd., New Toronto, Ontario

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5- 5661

Remember: June 21 is FATHER'S DAY

she cares BOL DON cares !

HAIR CREAM ★ PRE-SHAVE LOTION ★ AFTER-SHAVE LOTION AND STICKS ★ SHAVING CREAM

Boldoot International Cosmetic Products

Sole Canadian Agent: FRED R. VANDER VELDE - P.O. Box 194, Hamilton, Ont.

Boldoot Products for Men are available at these Stores:

Russell Brown Drug Stores Ltd.,
328 St. Clair,
CHATHAM, Ontario.
Tel.: 354-1660

Carlton's Drug Store,
J. M. Carlton Phm. B.,
696 Concession St. opp. Nora Francis Henderson Hospital,
HAMILTON, Ontario.
Tel.: 383-2655

Dando Pharmacist,
26 Main Street,
GALT, Ontario.
Tel.: 621-1611

Dymond Drugs Limited,
82 Dalhousie Street,
BRANTFORD, Ontario.
Tel.: 752-6557

Hodgins Pharmacy Limited,
A. C. Hodgins Phm. B.,
GRIMSBY, Ontario.

Norm Jackson Drugs Limited,
440 James Street,
WALLACEBURG, Ontario.
Tel.: 627-3388

McAuley's Pharmacy Limited,
Queen & Charlton Streets,
HAMILTON, Ontario.
Tel.: JA 2-3633 or JA 2-3431

Minard - Gerow, Pharmacy Ltd.,
423 St. Paul Avenue,
BRANTFORD, Ontario.
Tel.: 756-6363

Parkes' Standard Pharmacy Ltd.,
433 Dundas Street,
WOODSTOCK, Ontario.
Tel.: 537-7231

Sutherland Pharmacy Limited,
113 Herkimer at Caroline St.,
HAMILTON, Ontario.
Tel.: JA 2-3978 (We deliver)

Ted White Pharmacy Limited,
Roseland Shopping Plaza,
473 Guelph Line at New Street,
BURLINGTON, Ontario.
Tel.: NE 7-2311

Wilson's Pharmacy,
Long Acres Limited,
564 Plains Road E.,
BURLINGTON, Ontario.
Phone 634-5579

The Corner Barber Shop
1624 Upper James Street,
HAMILTON, Ontario
(Andy De Graaf, Prop.)

The Import Shop
219 - 21st Street East,
SASKATOON, Saskatchewan

Parkview Confectionery
(Mr. D. Kat, Prop.)
6 Duke Street,
ST. CATHARINES, Ontario

Jury & Lovell Pharmacies
OSHAWA, Ont. -
BOWMANVILLE, Ont. - WHITBY, Ont.

Wilbe's
OLD MILL
Gray 8 Shopping Plaza
STONEY CREEK, Ontario
Tel.: 664-6244

Beelden van en uit

NEDERLAND

☆

Herstel van het evenwicht

De kogel is nu door de kerk.

Althans wat de Regering betreft.

Nog moet het advies worden afgewacht van de Sociaal-Economische Raad (S.E.R.), nog moet het Parlement, de Tweede en de Eerste Kamer er een beslissing over nemen, doch voorzover het 't Kabinet betreft, weet het Nederlandse volk nu, waar het aan toe is.

De verkiezingsbeloften worden gehonoreerd.

De loon- en inkomstenbelasting gaat omlaag, wat speciaal voor de lagere inkomens van belang zal zijn en wat de Staat een miljard (in Canada zegt men: one billion) gulden kost en de A.O.W. gaat omhoog tot f 3.540,- voor gehuwden (65 jaar en ouder) en f 2.478,- voor alleenstaanden.

De verhoogde ouderdomsuitkering wil de Overheid laten ingaan op 1 januari 1965, de belastingverlaging op 1 januari 1966, of de eerste helft op 1 juli 1965 en de tweede helft uiterlijk 1 januari 1967. Dit wil dus zeggen, dat het een en het ander zijn beslag moet hebben, voordat de vierjarige periode van het Kabinet (in mei 1967 zijn er weer verkiezingen voor de Tweede Kamer) om is.

Daarmede is nog niet alles verteld.

Op dit moment is een voorstel tot huurverhoging met tien procent aanhangig. De Regering meent, dat voor 1967 nog een huurverhoging van 15 - 20 pct. gerealiseerd moet worden.

Er komen nog een paar belangrijke dingen bij.

Zij wil de voor 1964 geldende prijsgedragregels voor 1965 in hoofdlijnen handhaven. Een verdere doorberekening van de hogere loonkosten zal dan niet meer zijn toegestaan. Niettemin moet voor 1965 tengevolge van geoorloofde doorberekening en de invloed van de E.E.G. op de binnenlandse prijzen nog gerekend worden op een bedrag van 690 miljoen gulden.

De Regering wil voorts nog een afzonderlijk advies van de S.E.R. over de bestrijding van de inflatie. Op bestrijding daarvan moet het beleid voor 1965 vooral gericht zijn.

Daarom karakteriseert zij haar sociaal-economische politiek voor 1965 als een "ontspanningspolitiek", gericht op herstel van het evenwicht. Daarom zullen deze doelstellingen op de voorgrond moeten staan:

- ontspanning van de arbeidsmarkt;
- herstel van het evenwicht op de betalingsbalans;
- het voorkomen van nieuwe kostenstijgingen.

Dit is met name ook van de grootste betekenis met het oog op onze concurrentiepositie tegenover het buitenland.

Men mag het Kabinet hulde brengen voor zijn duidelijk en tijdig gepubliceerd program.

Er zal nog wel heel wat over gezegd en geschreven worden en we mogen hopen op een gunstig conjunctuurbriesje, waardoor niet allerlei staketsels een vlotte uitvoering van dit breed opgezette program verhinderen.

Uiteraard hebben zulke ingrijpende plannen ook ingrijpende financiële repercussies. De schatkist profiteert nogal van de forse loonsverhoging, die dit jaar is ingegaan, en zal waarschijnlijk de aderlating van 1 miljard gulden wel kunnen doorstaan, doch de verhoging van de ouderdomsuitkering (mede weduwen- en wezenuitkering) vraagt een flinke verhoging van de premie en een relatief gering bedrag van honderd vijftig miljoen gulden uit de algemene middelen.

Men kan er zeker van zijn, dat de oppositie hierop haar pijlen zal richten en pogen de premie te drukken en meer uit de welvoorziene Staatsruif te halen. Dan komt het er maar op aan, dat men het been stijf houdt.

De ouderdoms-, weduwen- en wezenuitkering mogen, zuiver menselijk gezien, tot de beste sociale voorzieningen van ons land worden gerekend.

Ook nu houdt de Regering vast aan het karakter van verzekering. Het wordt geen staatspensioen!

Dit lijkt een woordenspel en toch is het zulks niet. In de verzekeringsgedachte zit een element van verantwoordelijkheid, van zelf doen, die voor een volk van principiële betekenis is. Dat ook de liberale leden van het Kabinet met deze gang van zaken akkoord gaan is een overwinning van een sinds bijna een eeuw voorgestane Christelijk sociale gedachte.

Trouwens, de aankondiging van dit financieel - economisch - sociaal beleid in één onderling verband lijkt ons een staal van voortreffelijk politiek beleid.

Er waren in de laatste tijd weer stemmen opgegaan ten gunste van een samenwerking tussen de Katholieke Volkspartij en de Partij van de Arbeid. Niet op een al te royale wijze, doch ietwat verscholen in een Rooms provinciaal blad.

Daarin was een artikel gepubliceerd van "geachte zijde". Dat betekent, dat men de schrijver wellicht in de Residentie moet zoeken. Men fluisterde namen van zeer vooraanstaande figuren. Doch gissen doet missen en het zou dus ook kunnen zijn, dat het een journalistieke manoeuvre was.

Hoe ook, in dit artikel was "sociale bewogenheid" weer troef. Bij de liberalen was in dit opzicht geen knipoogje te bemerken en de Protestants-Christelijke partijen waren "tè beginselvast en tè traditioneel" om het hart te doen spreken.

Welnu, niet alleen de sociale geschiedenis weerlegt zulke kinderpraat, doch het nu op tafel gelegde program, waarvan de liberale Minister van Financiën en de Rooms-Katholieke Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid de voornaamste auteurs zijn, mag gezien worden als sociaal beleid van de eerste orde. De voorgestelde belastingverlaging zowel als de optrekking van de uitkeringen aan hen, die het voor 99 pct. nodig hebben!

Prof. Dr. F. Duynstee prikte dan ook in het hoofdstedelijk dagblad "De Tijd", voordat de Regeringsplannen nog bekend waren, een stevig gaatje in dit proefballonnetje. En we verwachten, dat met dit gerecht op tafel de "geachte zijde" het zwijgen er wel zal toedoen.

Zoals men weet, schijnt de Katholieke Volkspartij de sterkst aaneengesloten politieke partij in Nederland te zijn. Schaepman's onverpoosd werken in het laatst der vorige eeuw en het begin van deze eeuw had rijke resultaten. Doch wat moest hij in eigen kringen een tegenstand overwinnen. De priester-dichter-staatsman had het niet gemakkelijk. Noch op staatkundig, noch op kerkelijk terrein. Hij was een houwdegen, die naar alle kanten zijn vlammend lemmet deed flitsen.

Toen hij in 1880 lid van de Tweede Kamer werd, stemden 14 leden tegen zijn toelating.

Deze Schaepman heeft meer dan iemand anders het Rooms getuigenis geleverd van "Nederlandsch bloed". D.w.z. het goed recht van 2/5 deel van het Nederlandse volk, hoewel Rooms-Katholiek, om Nederlander te zijn.

Dat hebben onze Roomse landgenoten dan ook wel verstaan. Ze doen tegenwoordig alsof ze niet 2/5, doch 60 pct. van de bevolking beslaan. Alle sleutelposities zijn in hun handen en ze zetten daarbij een gezicht, alsof dat de natuurlijkste zaak ter wereld is.

Intussen spookt in Rooms-Katholieke kringen nog altijd vrees voor achteruitzetting rond. *Prof. Rogier* heeft, de vorige week in een herdenkingsrede ter gelegenheid van het veertigjarig bestaan van de Rooms-Katholieke Universiteit van Nijmegen, nog eens in gespierde taal blijk daarvan gegeven. De Prinses Irene-tragedie deed daarbij dik opgeld.

In Rooms-Katholieke (vooral kerkelijke) kringen heerst niettemin een merkbare verwarring. Er zijn heel wat priesters, die voor t.v. en radio woorden bezigen, die ze tien jaar geleden, zo al gedacht, nooit uitgesproken zouden hebben. Zij noemen zich de mensen, die pleiten voor meer "openheid" van de Rooms-Katholieke Kerk. En men heeft onder de Protestanten nalieve zielen, die reeds bezig zijn de Reformatie uit te wissen en te geloven aan één kerk, waarin dan wel niet het presbyteriaanse karakter zou overheersen, doch de ergste Roomse stekeltjes, als de onfeilbaarheid van de Paus, de Maria-cultus, relikwieënverering etc. zouden zijn uitgetrokken.

Lak en larie - zou de straatprediker Baas zeggen.

Politiek gesproken zal de progressieve beweging voorshands het socialisme de wind in de zeilen blazen. De doorbraak, aanvankelijk in Protestantse kring, wordt nu duidelijk zichtbaar in de Rooms-Katholieke wereld.

Figuren als "Onze Doctor" (Schaepman) zouden ook vandaag in de politieke arena en speciaal op de Roomse tribune van onschatbaar nut kunnen zijn.

Zij zouden opnieuw kleur en beginselvastheid aan de staatkundige strijd geven.

Want niet alleen financieel-sociaal, ook op het terrein van de beginsel-politiek is herstel van het evenwicht broodnodig. Cn.

FOR ALL YOUR BOOKS:
BURLINGTON
BOOK- & BIBLE HOUSE
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY
TRAVEL SERVICE
LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en
HOLLAND-AMERIKA LIJN

KENT U DEZE NOG?

U zult deze prachtige poppen in menige poppencollectie aantreffen, niet alleen om hun magnifiek handwerk doch omdat zij een waardevolle schakel vormen met de gelukkige herinnering aan de kinderjaren.

Indien U van plan bent om Uw herinneringen in werkelijkheid om te zetten door een bezoek aan Holland, dan zal PSP U helpen om daar te komen. Scotiabank's Personal Security Programma is een spaarplan met levensverzekering. U bepaalt Uw doel.... en vervolgens bereikt het met maandelijkse deposito's. Vraagt heden nog naar PSP... bij Uw vriendelijke Scotiabank.

Scotia BANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA

SOLE CANADIAN AGENTS: TOP'S IMPORTING LIMITED - GRIMSBY, ONTARIO

A GOOD CIGAR!

HOFNAR

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(40)

En dan vertelt ze van haar eigen leven en van de praatjes in het dorp. Ze legt haar eigen fouten uit en de zijne en ze ontleedt scherp.

Hij knikt stom, luistert naar het oordeel over zijn eigen schraapzucht met tranen in zijn ogen. Hoe is het toch mogelijk, dat hij aan deze vrouw durfde erkennen wat hij allemaal misdaan heeft? Aan dezelfde vrouw, die hij een half uur geleden als een stuk vuil beschouwde, waarmee hij het lek in zijn portemonnaie kon dichten?

"Ik zal als diaken moeten bedanken," zegt hij tenslotte.

"Nee," spreekt ze tegen. "Blijf! God heeft overal zondaars nodig, vooral als ze weten dat ze zondaars zijn. Blijf en blijf bidden, want God is genadig. U moet werken aan uw zaligheid."

"Als u me kon helpen..." probeert hij. Ze voelt dat nu de basis heel anders geworden is, maar ze schudt haar hoofd.

"Ik heb van een ander gehouden," bekent ze. "En die heb ik weggestuurd, omdat ik toen niet wist wat ik nu geleerd heb. Ons leven moet aan scherven, voordat we zuinig kunnen zijn op het moois dat God ons geeft."

"Scherven-Mie..." fluistert hij zonder erg.

Ze valt niet over die naam; die is haar lief geworden en ze probeert een Scherven-Mie te zijn.

"U heeft geldzorgen," stelt ze nu zakelijk vast.

Hij was al opgestaan, want het gesprek was afgelopen. Het ontkennen helpt niet bij deze vrouw; ze kijkt dwars door de mensen heen.

"Ja," geeft hij toe. "'k Ben dom geweest, maar hoe weet u dat?"

"Omdat u hier kwam," glimlacht ze "dat moet heel wat geweest zijn."

Beschaamd kijkt hij naar de grond en hij voelt zich beroerd.

"Ik wil u helpen, wanneer het niet te gek wordt," stelt ze voor. "Vijf procent en een jaarlijkse aflossing van een vierde deel."

Als hij dan eindelijk de deur uitgaat, is hij bereid om iedereen tegen de vlakte te slaan die nog één kwaad woord over Scherven-Mie zegt. Vandaag heeft hij het christendom beleefd gezien en daardoor heeft hij het zelf beleefd. Want beleef je niet, wat je ziet...? En wat iemand je aandoet...? Mie ook, maar ze is blij, wanneer het dag wordt, want ze heeft het te kwaad met haar God en haar leven. Ze vindt het niet erg dat haar leven aan scherven is, maar dat ze het niet meer lijmen kan zoals het had kunnen zijn, dát!

De radio is haar lief op zulke ogenblikken en de poes. De radio, omdat ze er weleens een ogenblikje door geboeid wordt; de poes, omdat ze er een enkel woord aan kwijt kan. Wanneer de poes vleiend langs haar kousenbeen strijkt, pakt ze haar op en zegt plagend: "Wat is het dan, poesje? Voel je je nog niet helemaal thuis in het nieuwe huisje, dat de vrouw heeft laten bouwen? We hebben het toch knusjes samen?"

Steevast antwoordt de poes. Klagerig miauwt ze naar het gezicht boven haar.

Dan gaat Mie verder: "We hebben goed verdiend met de potten, nietwaar? We hebben dit mooie huisje en nog heel wat geld in 't kammenet."

Dan acht ze in zelf-spot.

"De mensen benijden ons, weet je dat wel? Ze zeggen: Die Scherven-Mie heeft het maar best bekeken: kind noch kraai om voor te zorgen en haar schaapjes zo langzamerhand op het droge. Ha-ha, ze benijden ons onze eenzaamheid."

De poes kijkt op, wanneer Mie weer even zwijgt, om over het leven na te denken en ze klaagt: "Miauw..."

"Ja-ja, en nu gaat de eenzame tijd pas komen, poes: Jij en ik samen in het huisje tegen de dijk en niemand om voor te zorgen... kind... kind noch kraai! En dan benijden ze je die paar centen nog."

Er valt dan toch een traan op de zwart-fluwelen glans van de poesenhuid. Het dier kijkt verwonderd op en antwoord: "Miauw".

Het is geen best weer buiten, maar ze durft de eenzaamheid vandaag niet aan. Ze zal er maar op uit gaan. Het zeilen neemt haar gedachten wat in beslag en als ze dan straks in het dorp en onder de mensen is, met de telkens wisselende babbeltjes, die bij haar handel horen, gaat het beter.

Weer kiest ze de weg de rivier áf. Niet omdat ze het zeilen niet aandurft. Ha! 't mocht wat. Op heel de rivier is geen schipper die het met zeilen tegen haar op zal durven nemen. Maar wanneer ze nu naar boven zeilt en tegen de wind in, zal ze vanavond niet moe zijn, wanneer ze thuiskomt. En moeheid, kou, natte kleren, het zijn allemaal hulpmiddelen om tóch weer naar de rust van haar huis te verlangen.

Onderweg komt schipper Krijn Stevens haar achterop met de "God zegent de vaart". De boeg van de schuit snijdt door het water en een reep wit kielzog drijft achter hen. De knecht ziet de pottentjalk het eerst, maar hij grijnst zwijgend. Hij heeft stom geluk gehad, dat hij niet aan Mie is blijven kleven. Je haalt wat in je kop, wanneer je jong bent, maar het leven heeft het beter met je voor. Het leven speelt kat en muis met je en je doet er goed aan, dat spel zo gehoorzaam mogelijk mee te spelen. God zegent de vaart, Mie! Daar vaar jij nou op je armzalige tjalk en ik sta hier op de schuit van... ha-ha-ha...l van mijn schoonvader. Maar weet je wel dat het schip practisch mijn eigendom is? En dat Krijn van geluk mag spreken dat ik zijn dochter wilde hebben...? Een lieve meid, Mie, een lieve meid... Ze is gehoorzaam en gewillig... Kat en muis speel ik met haar, net als het leven met mij gedaan heeft. As ze niet uit haar holletje had willen komen, was de schuit er aan gegaan. Ik kan toch niet eeuwig op mijn geld blijven wachten, Mie? Ik heb veel geld in die onderneming gestoken... en ik heb een goeie rente bedongen: Lien is mijn rente en dat weet ze, o, dat weet ze zo goed!

Schipper Stevens is al een ouwe kerel geworden. Het leven heeft hem geknakt, een paar slechte handeltjes en er was geen redden meer aan. Een geluk, dat Lien zo goed getrouwd is en dat hij nou hier naast zijn schoonzoon schipper kon blijven. Nico is een slimme rekel, met een open oog voor winst. Z'n dochter had het zat slechter kunnen doen, dat houdt hij haar steeds voor ogen: "Meid, je had het slechter kunnen treffen: Nico is geen vent die met zijn liefde te koop loopt, maar doet'ie niet alles voor ons, om de zaak vooruit te brengen?"

Belust op een praatje zegt Krijn: "Moet je toch eens kijken, hoe scherp die Scherven-Mie bij de wind zeilt, met die ouwe tjalk. Ik geloof al z'n leven, dat ze de beste zeilster is van de hele rivier: een kerel verbetert het haar vast niet!"

Hé, nou ziet Nico de tjalk ook. Kijk, kijk: de tjalk!

"Nee, dat een merakel dat wijf! Maar d'r zit geen centje lievigheid aan.

Voel je wel, Krijn Stevens: jouw Lien is stukken liever. Het leven speelt kat en muis met de mensen, maar je bent een slim muisje, wanneer je je naar een lekker brokje kaas laat rollen. Zo'n lekker brokje kaas is jouw Lien, schipper. Dat is andere kaas dan dat wijf, die helleveeg, die zeilt als een kerel. Ze zal ook wel potig zijn als een kerel en een bek hebben als een kerel. Wat begin je met zo één? Geef mij Lien maar!

"Dat kan wel waar wezen," geeft Krijn toe, "maar ik zou wel eens willen weten welke vrouw er lief bleef na zo'n leven. Weet je wel, dat ze van haar twintigste jaar af het werk van een vent verzet heeft?"

Nee, Nico Schiebroek kent dat mens niet zo precies. De schipper is beter met haar op de hoogte, niet schipper?

"Ze zeggen, dat er vroeger een schipper om haar gelopen heeft..."

De schipper staart even in de verte. 't Jô, zoals dat zeilschip op de wind ligt! Dat is glad een wonder! En ze werkt met de schoot en de zwaarden alsof ze zit te miezemauzen: vlak bij de dijk, hup! gooi om dat roer, kop opzij voor de giek, die overkomt, haal aan de schot en laat vallen dat zwaard aan lij... Man, da's een lust om te zien; dan kon die ouwe schipper er niks van! Hoe lang is die schipper dood? Was het niet krèk daarna, dat Jochem van de "Antje-Jacoba" om haar gelopen heeft? Lien was toen nog maar zo'n bakvisje... ja-ja, toen was het.

"Ha-ha, ja toen was jij nog maar zo'n brakje. Weet je wie dat was, die schipper?"

Nee, Nico weet van niks: hij was nog maar een brakje, dat is zo...

"Die schipper van de "Antje-Jacoba", die Jochem van der Vaart."

Och-toch! Nico is er eerlijk beduusd van. Hoe bestaat dat nou toch.

"As-je-me-nou!" zou die dikkerd van Huiberts zeggen. En: "...Bestáát het!" de boer zelf.

"Ga weg!" zegt Nico. "Van die motorkast, die een paar jaar geleden verbrand is met een lading stro?"

Schipper Krijn lurkt aan zijn pijp. Die pijp rochelt zacht. De schipper doet de kajuitdeur open op een kier, om er een straal speeksel door te spuwen, regelrecht de plons in. Dan geeft hij bedachtzaam zijn mening.

"Verbrand... nou ja, daar heb ik zo mijn gedachten over. Maar goed: die bedoel ik. Hij leeft nou stil van zijn centjes aan de wal. Een beste verzekering had hij... ha-ha-ha. Wij zijn maar een paar grote kevers, dat we zolang doorvaren. Jochem is veel slimmer, al was het voor hem beter geweest, als hij die Scherven-Mie maar gekregen had. Dan had hij zonder gevaar ook centen zat gekregen!"

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$ 3.00
Engagement-announcements	$ 3.00
Marriage and anniversaries	$ 4.00
Notifications of death	$ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Mr. & Mrs. H. Nienhuis thank the Lord for the safe arrival of their first child, a daughter

MARGARET ELIZABETH

on Sunday, May 31, 1964.

19 Richwill Rd., Apt. 205.
Hamilton, Ontario.

With thanks to the Lord and great joy we announce the birth of our son

JEFFREY CARL

Klaas Combee.
Hennie Combee—
Posthumus.

Owen Sound, June 1, 1964.

May God give us wisdom to rear this child in the fear of His Name.

We greatly rejoice in the birth of our second child

JOHN HENRY

A brother for Kathleen.

The happy parents are
Dick & Linie Broer
(nee Lammers).

June 3rd, 1964.

166 Flatt Road,
Aldershot (sub. Burlington), Ont.

Grateful to the Lord and with great joy we announce the birth of a son and brother

PETER JOHN

Mr. & Mrs. P. W. DeGelder.
Arthur.
John.
Judy.
Jackie.

June 3rd, 1964.

112 Farmbrook Rd.,
Scarborough, Ont.

Mr. and Mrs. George Eggink from Jarvis wish to announce the engagement of their daughter

HELEN

to

Mr. ALBERT BOSMA

from Hamilton., Ont.

June 10, 1964.

Mr. and Mrs. Walter Horlings wish to announce the marriage of their daughter

JOAN THERESA

to

Mr. PETER ANTHONY SCHAAFSMA

D.V. on Saturday, July the fourth, nineteen hundred and sixty-four, at three o'clock in the afternoon, in the Christian Reformed Church of Holland Marsh, Ontario.

Mr. and Mrs. J. Hartman wish to announce the marriage of their daughter

DIANE

to

Mr. ANDY REGNERUS

The wedding will take place D.V. on June 26, 1964 in the Calvin Christian Reformed Church in Dundas.

Rev. J. Nutma officiating.
15 Cross St., Dundas.
412 Herkimer St., Hamilton.

With gratitude to God we hope to celebrate on June 30th, 1964 the 25th wedding anniversary of our dear parents

BOUWE VEENSTRA
and
ANTJE VEENSTRA—DROST

That the Lord may spare them for each other and for us, is our prayer.

Johnny.
Clarence —
o.b. HMCS Antigonish.
Flora.
Jacky.
Sharon - Edith.
Margaret - Ann.

Edmonton, Alta.,
12002 - 37 Street.

Na een langdurig lijden nam de Here van ons nog zeer onverwachts in Zijne Heerlijkheid, onze geliefde vrouw, moeder, grootmoeder en overgrootmoeder

Mrs. ANNA HELENA DE WEERD—
geb. Van Weelie,

in de ouderdom van 68 jaar.

Haar overtuiging, 2 Cor. 5 vers 1, is ons tot rijke troost.

Mt. Brydges, Ont.:
Johannis De Weerd.
Byron, Ont.:
Lijntje Huygen—
De Weerd.
Chris Huygen.
Rumpt, Nederland:
Gijsbert De Weerd.
Marie De Weerd—Holke.
Leerdam, Nederland:
Gerrit De Weerd.
Joke De Weerd—
Mandemakers.
London, Ont.:
Engelina Pippel—
De Weerd.
Bas Pippel.
Kalamazoo, Mich., U.S.A.:
Frans De Weerd.
Janny De Weerd—Elema.
Clandeboy, Ont.:
Johannis De Weerd.
Aaltje De Weerd—
Verdoold.
Haaften, Nederland:
Anna van der Meyden—
De Weerd.
Frans van der Meyden.
Byron, Ont.:
Krijn De Weerd.
Marie De Weerd—
Spruit.
Mt. Brydges, Ont.:
Gerardes De Weerd.
Renske De Weerd—
Beintema.
Antoon De Weerd.
Johanna De Weerd—
Vierzen.
Strathroy, Ont.:
Janna van der Heide—
De Weerd.
Sidney van der Heide.

37 kleinkinderen en
2 achterkleinkinderen.

Mt. Brydges, Ont.
26 mei 1964.

Suddenly the Lord has taken unto Himself our dearly beloved daughter and sister

MARGERY GRACE,

age: 2 years.

"He shall gather the lambs with His arm, and carry them in His bosom."
Isa. 40:11.

Herman and Gre Luymes
(nee Meiboom).
Herman.
Anthony.
Richard.
Martin.

May 29, 1964.

R.R. 4,
Trenton, Ont.

---

120 ACRE

gemengd bedrijf met prima stenen huis — 9 kamers van alle gemakken voorzien. Inclusief garage, grote machineschuur, beste barn, ruimte voor 8 stuks vee, groot varkenshok, kippenhok. Alle gebouwen verkeren in prima staat. Er is veel water en alles is ingezaaid. Deze farm is wel de moeite waard om te bekijken. Goede kans voor melkcontract in de toekomst. Farm aan harde weg gelegen, 6 mijl vanaf Dunnville.

Vraagprijs $ 26,000. Downpayment $ 7,000.

Jack Bijlsma
REALTOR
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-3894.

ATTENTION

If you are looking for Dairy, Beef or Fruit Farms, Houses or Businesses in Niagara Peninsula, Call Paul Hatorp, MU 4-6328, Reg. W. Hopkins, Realtor, 100 James St., St. Catharines, Ont.

For sale:
WELDING AND AUTOMOTIVE REPAIR SHOP

a good business in an excellent location. May be bought with or without tools and equipment. Priced to sell, terms. Contact G. Driesman, Box 254, Dresden, Ont.

Gevraagd: per 1 juli a.s.

GEZINSVERZORGSTER

Chr. Ref. Church "Family Help", St. Catharines, Ont. Brieven met inlichtingen aan Mrs. A. van Egmond, R.R. 2, Niagara-on-the-Lake, Ontario.

YOUNG MAN

married, likes to put into practice what he has learned. Would like to have a steady job on fruit farm in Ontario. Letters under number 1737, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamliton, Ont.

UPHOLSTERY

Repairing - Restyling - Recovering. Free Estimates - Reasonable Prices. Contractor wall to wall Carpeting. Serving the Niagara Peninsula. H. KRIKKE, 51 Forster St. St. Catharines, Ont. WE 5-6645.

Te koop aangeboden:

(KARN) HUISORGEL

Blank eiken, 4½ spel, met electrische aandrijving. 144 Council Cres., Ancaster, Ont. Phone MI 8-2629.

Permanent

SINGLE FARM HAND

for beef & hog farm, fully mechanized. Must be good with machinery. Sundays off after morning chores. Board & Laundry. $ 150 per month. Grant Burks, R.R. 2, Springfield, Ont.

Gevraagd:

ERVAREN BAKKER

"Vegter's Pastry", huisadres: 606 Stolpe S.W., Grand Rapids, Mich., U.S.A. Phone CH 554665.

HURON AND BRUCE FARMS

125 acre farm on paved highway, large barn with straw shed, 6 room house with bath. Land level clay-loam, 10 acres of bush. Full price $ 10,500.00.

Several other farms from 100 to 300 acres. Some with dairy herd and implements.

Contact William S. Reed, Real Estate Broker, Wingham, Ont. Dial 357-2174.

For sale:

PLUMBING AND HEATING BUSINESS

in Central B.C. Good opportunity for energetic young man. Owner has to sell for health reasons. Letters to No. 1738, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont..

TE KOOP:

Wegens ziekte van de eigenaar, een

150 ACRE FARM

met 60 stuks Jerseys, stamboek, en machinerie, en een 1385 pond melkcontract per dag.

Deze farm is gelegen aan de Highway, een halve mijl van de steeds groter wordende industriestad Stratford.

Het land is vlak, zelf drainage en alles bewerkbaar, ruim voldoende water met een "pond" aan de achterkant van de farm.

De barn en andere gebouwen zijn in uitstekende conditie en een 10 room geel stenen huis, van alle gemakken voorzien.

De machinerie bestaat uit: Combine, baler, 3 diesel tractors, 3 ploegen, discs, cornplanter, mover, cultivator, zwadder met hay conditioner, enz.

Verder de oogst bestaande uit 55 acres oats, 14 acres silo corn, het andere is grasland.

Dit is een van de beste farms ooit te koop aangeboden bij ons. De vraagprijs is $ 75.000, met $ 25.000 down. Er is ook gelegenheid om een naast liggende 150 acre farm te kopen voor $ 35.000. De eigenaar is genegen om de eerste hypotheek te houden voor een redelijke rentevoet.

Voor verdere inlichtingen
schrijf of bel

Mrs. J. WYBENGA
Box 73. Tel. 423-6406
BEACHVILLE, ONT.

Vertegenwoordigt
J.A. Willoughby & Sons Ltd., Realtors.

The Committee on Education of the Chr. Ref. Church
has published first class material for daily vacation bible school.
Course # I "We Meet Jesus"
" # II "Living for Jesus"
Inspection kit $4.95.
ANTON LAMMERS
Christian Book Centre
36 Longwood North, Hamilton, Ont.

SPECIAL BARGAINS
the right time to buy is now

20 cu. ft. McClary Deepfreezer $ 199.—
plus delivery cost

In '63 models
Refrigerators
12 cu. ft. automatic Refrigerator - Freezer $229
14 cu. ft. 2-door automatic Refrigerator - Freezer $259

In '63
Stereo HiFi Sets
Top model of '63, was $650, now $365
Other models from $329, now $269
from $269, now $199

1 only - Colour Television, floor model
from $899 for $699

AIR CONDITIONERS — the Philco's are really noiseless! Be prepared for the hot days — put it in right now. Special arrangements for easy terms.

Maple Leaf Sale
HENRY VANDERVEEN
Box 45 DUNDAS, ONT. MA 8-2166

Visit our Warehouse-Showroom on Crooks Hollow Road, just off Highway 8. Open daily 2 p.m.—9 p.m., Saturday till 6.

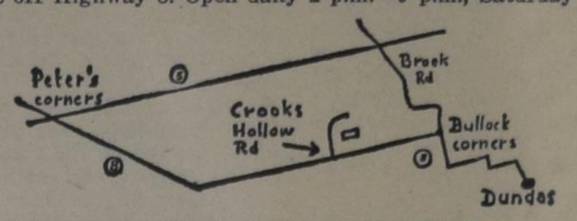

MAYBE A LITTLE OUT OF THE WAY — BUT MUCH LESS TO PAY!

Competition for the Beetle

One of the great success stories in the post war period has been the Volkswagen. Starting production in a bombed-out factory in Germany in 1948, output rose from 20,000 units in the first year to 830,000 cars and trucks from factories in three countries in 1963. Charging that the 'Beetle' was ugly and underpowered, other car manufacturers have tried to compete against it but with little success until recently.

Last year, sales in Germany declined to 274,000 from 346,000 in 1962 and 362,000 in 1961. Production dropped less than sales due to still booming exports to other parts of the world. In the U.S. alone, Volkswagen sold 200,000 cars in 1963.

The reason for the decline seems to be a change in Consumer tastes in West Germany with people becoming more style conscious. 'Germans want to ride down the Autobahn in style and want to enjoy the status of having something different from everyone else,' one automan notes. Another points out that West Germans as well as some other Europeans, do not really want a utility car anymore. Ironically, on this side of the ocean, the Volkswagen is still popular because it is inexpensive to run and highly utilitarian.

Taking advantage of the switch in consumer tastes, Ford of Germany and Opel, a General Motors subsidiary, have come out with flashy new models in the Volkswagen class. General Motors invested $250 million in new plant facilities for production of a new car, the Kadett. Production began in 1962 reaching 177,500 cars last year. Although the wheel base is actually shorter than that of the Volkswagen, the Kadett looks longer and sleeker and is also rated more powerful. Ford had been bidding for Volkswagen customers with its new Taunus 12M of which 85,000 were sold in 1963.

Volkswagen has countered the threat to its market by bringing out a new car, the Volkswagen 1500, slightly larger than the well-known 1200. However, even including this new car in production figures, total output has gone down.

It is rumored that Volkswagen is planning either a major restyling of the Beetle or a new offering. However, Volkswagen officials are very reluctant to discuss these possibilities. In the meanwhile, production capacity of the Volkswagen 1200 will be expanded as it is felt that the Beetle will remain 'the ideal automobile for people in many regions of the world'.

Drs. J. P. Verseveldt.

PAULA
"SNACKTIME" RUSKS

Top's Importing Limited, Grimsby, Ont.

NOW WITH FREE GIFT COUPONS
Ask for Snacktime by name

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

G. Broos REALTOR
99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
Tel.: Bus. 225-7400; Res. 225-5139
Satisfaction Guaranteed by Dealing Through Broos

LEONARD VERBEEK B.C.L. L.L.B.
BARRISTER AND SOLICITOR
of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)
7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14
Phone 259-7638 (office)
251-6253 (res.)

For Sale:
GREENHOUSE BUSINESS

20.000 sq. ft. Glass, 4½ acres open land, nice sandy loam. 7 room house, large brick boillerroom with packing room.

Concession 9, Carlisle Road.

Frank Lange, R.R. 1, Freelton, Ont. Phone MU 9-4276

KOM NAAR BRAMPTON

BIJNA GEEN WERKLOOSHEID, GOEDE VERDIENSTEN HET HELE JAAR DOOR.

Neem contact op met **FRANK HARKEMA,** hij helpt U gaarne met huren en kopen van een huis, ook behulpzaam bij het zoeken naar goed werk.

Phone 451-2327
OF SCHRIJF MIJ UW PROBLEMEN

Agent voor HAROLD S. HARE REAL ESTATE LTD.
Broker - 134 Queen St. East - Brampton, Ont. - Phone 451-2390

BUSINESS MINDED?

Here is one of the foremost Grocery and Drygoods retail business with Ultra Modern Living Quarters, located in one of the fastest expanding Country Villages of the Niagara Peninsula.

Grocery store is leased at $ 2,100.— yearly plus increase of taxes, Drygoods store is operated by owner, doing a gross turnover of about $ 50,000.— last year and business is steadily increasing yearly.

There is a total retail space of about 8,000 Sq. Ft., approximately $ 15,000.— worth of new fixtures in drygoods store, over $ 30,000.— worth of stock.

The Ultra Modern Bungalow has a beautiful finished basement as well, truly a most lucrative business offering tremendous potential for business minded people and owner will assist new owner if required.

THE PRICE OF $ 85,000.— includes Home, Store Buildings, Fixtures and established business, existing merchandise is optional at 2/3rds of retail value.

A fair downpayment may be arranged and vendor will hold the first mortgage at reasonable terms.

Further details for bona fide parties only, exclusive by Medard Verdegem Realtor.

---

7 ACRES FRUITLAND

With 8,200 Sq. Ft. of Greenhouses, growing tomatoes, new barn, all machinery and 9 room 2 family home with all conveniences, located near Boom Town St. Catharines, price only $ 31,000.00 with $ 6,000.00 down, one mortgage to vendor at 6%.

MEDARD **Verdegem** REALTOR

3 Benson Drive ST. CATHARINES, ONT. Ph. 934-2548

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Bedankt

voor Halifax, N.S., J. Ellens te Newton, N.J.

Beroepen

te Halifax, N.S., G. H. Van de Riet te Denver, Colo.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt

voor Hamilton, Ont., M. C. Tanis te Barendrecht.

UIT NEDERLAND

De welbekende Ds. J. Overduin van Veenendaal heeft vervroegd emeritaat aangevraagd wegens gezondheidsredenen. Ds. Overduin is 61 jaar oud en is bekend als de auteur van o.a. "De hel en de hemel van Dachau". In de oorlogsjaren vertoefde hij geruime tijd in het kamp Dachau in Duitsland.

Dr. C. Steenblok te Gouda, die ongeveer tien jaar geleden werd ontheven van zijn docentschap aan de Theologische School van de Geref. Gemeenten te Rotterdam en daarna met anderen een eigen kerkverband stichtte, bekend als de Geref. Gemeenten in Nederland, is thans ook door deze kerkengroep ontzet uit zijn docentschap. Als nieuwe docent is benoemd Ds. F. Mallan te Veenendaal. Dr. Steenblok blijft wel predikant te Gouda.

LUCKNOW

Lucknow, Ont. ligt ongeveer 35 mijl ten westen van Listowel, Ont. en 12 mijl ten oosten van Lake Huron. De Chr. Ref. Church telt er 23 gezinnen. De kerk heeft een eigen kerkgebouw, terwijl men bezig is met de bouw van een pastorie. Er is nog geen eigen predikant, doch men hoopt, dat zodra de pastorie klaar zal zijn, deze ook bewoond zal worden.

Er is enige industrie, zowel in Lucknow zelf als in Wingham, dat 12 mijl ten oosten van Lucknow ligt en waar ook enige leden van de groep van Lucknow wonen. Het verlangen bestaat, dat meer gezinnen zich in deze plaatsen zullen vestigen. Er zijn in het bijzonder mogelijkheden voor hen die boeren willen. Er zijn veel boerderijen te koop, vooral gemengde bedrijven; de grond is er over het algemeen best en de prijzen zijn laag, vergeleken met andere streken.

De afzet van produkten is even goed als in welke andere plaats ook. In Lucknow is een grote salesbarn, waar ieder week markt gehouden wordt. Verscheidene farmers verbouwen cash-crops (corn, bonen en komkommers), terwijl ook zaaizaad op contract wordt verbouwd. Belangstellenden in boerderijen worden verwezen naar de advertenties, die in dit blad zullen verschijnen. Verder is er een commissie, die belangstellenden gaarne op alle mogelijke wijze behulpzaam wil zijn. Leden van deze commissie zijn Mr. J. Van Oennen, R.R. 1, Port Albert, Ont. en Mr. N. Kloostra, R.R. 4, Wingham, Ont.

OPKOMEND ONWEER

Heel d' atmosfeer is zwanger van Uw toorn;
Loodzware luchten brengen Uw kastijding;
Ontkomen is er niet, ook geen bevrijding;
Steeds naderbij klinkt 't schallen van Uw hoorn.

Doodstil is de natuur, geen blad beweegt,
't Wacht al op U, de adem ingehouden;
Zelfs 't water, dat reeds lang in angst vergrauwde,
Heeft al z'n golv' en rimpels uitgeveegd.

Een late vogel gaat eerbiedig schuil;
De Here komt, omringd door bliksemstralen;
Een vlinder zelfs stop 't rustlooz' ommedwalen,
Verbergend zich, diep in een rozetuil.

Dan sluiert zich de zon, de God der eer,
Die aard' en hemel vult met krijgsgezangen,
Mag niet met ongedekt gelaat ontvangen . . .
En diep ootmoedig buigt zich alles neer.

O God, Die bliksems door de hemel schiet,
Leer mij als de natuur U te verwachten;
Eerbiedig, bij 't ontkeet'nen van Uw krachten,
Want ootmoed bij de mensen is er niet.

C. Speijer

'HEAR O ISRAEL !'

In an earlier article we have seen how Jewish Mission was started in Holland by a girl who loved Jewish people and who was concerned about their destiny, knowing that their leaders could not lead them as God has commanded, but following their own tradition they would lead their flock in uncertainty and not into the presence of the everlasting God.

The question arises whether the Jews who believe in the Tenach (the O.T.), are on the wrong track and also whether it is impossible to go to heaven by believing *only* in the Tenach. When we say: "Yes, it is impossible to go to heaven that way", then, do we state that the Tenach is no good because it preaches forgiveness of sins as explained in Leviticus 16 and one cannot obtain it? or we know that Israel and also the strangers who dwelled among them in Old Testament Times indeed obtained forgiveness of their sins by offering sacrifices and these conducted by the High Priest once a year on the Day of Atonement. No, not at all; the Tenach is indeed God's holy Word and cannot be wrong, but to go by the rituals in former times, we know that there is neither High Priest nor temple and consequently there is no forgiveness of sins for them who do not accept that the Messiah is their only sacrifice and that the *Messiah* died on the cross for a complete remission of all our sins, instead of a bullock.

Religious Jewish people may object to that and state that on the day of Atonement they use symbols for sacrifice nowadays and they fast 24 hours to obtain forgiveness. And indeed Jewish people would not forsake their most religious day, Yom Kippur. But any Jew, who will be asked the question *after* that day whether he is sure his sins are forgiven, will nod his head in despair, admitting that he is not sure even if all the rules about that day are observed.

What is the reason, that even the most religious Jews cannot be certain about their salvation, which they think is clearly preached and stated in the Tenach and observed (in their traditional way, that is) on the day of Atonement? It is known for instance that Rabbi Jochanan ben Zachai, one of Israel's most famous Rabbis, weepingly said to his disciples on his deathbed: "I am going before a Judge that I can't persuade with words . . . and I don't know whether I am going to heaven or hell, Gehenna or Gar Eden!" The reason is simple, because they are on the wrong track, they do not obey the holy Scriptures which would lead them to the Lord as Isaiah proclaimed: "Come now and let us reason together, saith the Lord: though your sins be as scarlet, they shall be as white as snow; though they be red like crimson, they shall be as wool" (Isa. 1:18). Jews who will not consider and not study God's word to discover the truth, live in constant *hope* that God will write them in the book of Life. Isaiah says: "Incline your ear, and come unto me, hear and your soul shall live and I will make an everlasting covenant with you". Be sure to note the words "come unto me . . . and ye shall live", 55:3. It seems that passages as this one are utterly forgotten while their attention concentrates so often on other quotations of the Scriptures which seem to defend Judaism, their religion.

One of these passages from their Torah (the first 5 books of Moses) is: "Hear, O Israel, the Lord our God is one Lord". The observant Jew will fling these words in the face of a Christian, like a Spanish bullfighter his red cape in front of the bull. However, in this case the bull tears the cape to pieces and overcomes the opponent, whereas this verse speaks indeed in favour of the Christian. In every Synagogue service, this "shema" is often repeated and used as the battle flag of Pudaism. The Jews are like the Mohammedans and Christians, monotheistic, they cling to one God, but the Jews say that the Christians are worshipping three Gods: the Father, the Son and the Holy Spirit. Therefore this verse from Deut. 16 is so often repeated to give air to the idea that the Lord is *one*. Are we indeed inclined to believe that we are serving three Gods? Any Christian knows better.

Well, in English it sounds a little obscure as it says *the Lord is one*. Every Jew, who knows a little of the Hebrew language, is able to help himself to find an answer and to discover the real meaning if he only will consider this particular verse. It says in Hebrew: "Shema, Israel, Adonai, Elohenu, Adonai echad". In the first place, the word for God is used three times in the Shema (hear) and each time it is used in the plural, and secondly, the second word for God is: Elohenu, "our God". The "nu" at the end of the word means "our" and is attached to the word to indicate that the word is plural. Thus Moses, who wrote the Shema at God's command, knew and believed that God is a plurality. Moreover, and lastly, we come to the word "echad" meaning "one". There are in Hebrew two words for "one": "echad" and "yachid". Echad is a unity which we find a.o. in Genesis 2:24, that, when a man marries a women, the two become "one" which we know, is a unity. To show the opposite, we see in Genesis 22:2 where God asked Abraham to take his son, his *only* one, (binecha eth yechidecha) to sacrifice him. The first part of the last word "yechid" means "only-one". The same in Judges 11:34 in regard to Jephthah's daughter "she was his only-one-child" and there are many more passages in the Jewish Tenach and in our Old Testament using the word "one" for different meanings. There is a great deal of confusion in millions of Jewish minds concerning the two words "echad" and "yachid", *one* and *the only-one*. This confession is due to a large extent to a man who is of great stature, the famous Rabbi and philosopher Moses Maimonides. It was he who, without justification in the word of God, has taken the Old Testament "echad" which describes the unity of God and substituted the unscriptural description of the unity of God with "yachid". This has caused endless misunderstanding and confusion which unfortunately prevails until this day.

Most Jews handle the Torah or the Holy Scriptures with utmost care and reverence in synagogue or home due to the fact that it is God's holy word written by Moses and the prophets. They will not touch the Torah scroll in the synagogue with their fingers and studying at home they will not place another book on top of the holy Scriptures and therefore they do not dare to change a single word from that same Torah. Towever, in using their prayerbook, they pray frequently a falsification, namely "yachid" instead of "echad", which means that there is a definite proof of understanding of what their leaders know as genuine in Scripture, showing the opposite in unscriptural use of these words.

If there is one Jewish reader, who is not convinced and probably does not know Hebrew, by this little treatise about the plurality of God, please read in plain English the following quotations from the Scriptures:

Isa. 9:6 : For unto us a child is born, unto us a Son is given . . . his name shall be called Wonderful, Counsellor, the mighty God, the everlasting Father, the Prince of Peace. Mark you, in this one verse are given, the Son and the Father, both one and the same. In Ps. 30:4 the question is asked with reference to God "what is his son's name, if thou canst tell"? Isa. 63:10 But they rebelled, and vexed his holy Spirit; therefore he was turned to be their enemy and he fought against him". And Isa. 61:1 The Spirit of the Lord God is upon me, because the Lord has anointed me to preach good tidings unto the meek. And finally from John 10:30, thus in the New Testament: "I and the Father are one".

O, how do we wish that these passages from the holy Scriptures may penetrate the hearts of them that long for peace and happiness and that is not to be found in any other book, nor obtained from Talmudism and Rabbinism.

Mellegers

We are clearing out the following items of

Original Scandinavian Furniture

Teak Coffee Tables Reg. $ 45.— **NOW $27.50**

Teak End Tables Reg. $ 39.50 **NOW $25.-**

Teak Diningroom Tables Reg. $ 99.— **NOW $69.50**

Table and 4 upholstered chairs Reg. $225.— **NOW $150.-**

Table and 4 upholstered chairs
Cherrywood. Reg. $245.— **NOW $99.-**

2-piece Chesterfield Suite
Reversible cushions. Reg. $245.— **NOW $145.-**

3-piece Chesterfield Suite Reg. $339.—
Highback chair, lowback chair and sofa. **NOW $295.-**

3-piece Chesterfield Suite
Sofa and 2 armchairs. Reg. $450.— **NOW $295.-**

DE BOER'S
Furniture Import Limited
5051 Yonge St., WILLOWDALE (Toronto)
Phone 222-1109
"Importers of Exclusive Furniture"

Chr. Ref. Women

ALBERTA DISTRICT RALLY

On June 24, the Lord willing, there will be an all-Alberta rally again. Chr. Ref. women from all over Alberta will come together in the first church in Calgary to enjoy a day of Christian fellowship. In South and North Alberta buses have been chartered to take the ladies to Calgary.

The morning session will start at 11.00 a.m. The main part of this meeting will be taken up by a panel discussion on "What are mothers for?" At 12.30 all are going to the Stampede Hotel, where a chicken dinner is waiting for them.

At 2.30 p.m. the afternoon meeting will be opened. Rev. A. Kuyvenhoven from Lethbridge will speak on "Between His coming in grace and His coming in glory", followed by a discussion period. There will also be some musical contributions. Around six o'clock the buses will leave for home again.

Reservations for the chicken dinner wil have to be made before *June 18*. The cost is $1.25 p. plate. For information on reservations, contact the league delegate of your society or Mrs. J. DenOtter, 13419 - 135 St., Edmonton. The District Board hopes that many ladies will attend this rally and that this day may be a spiritual blessing to all who attend.

Mrs. J. DenOtter,
Alberta District Secretary

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op

aan de

Administratie van

CALVINIST-CONTACT

Teachers Wanted

Holland Marsh Christian School requires a

QUALIFIED TEACHER

for grade 5 and 6 for the 1964/65 schoolyear. Address all inquiries and applications to: Mr. R. W. Van Dyke, R.R. 2, Newmarket, Ont.

The Duncan Christian School Association is in need of a

TEACHER

for the lower or intermediate grades of its new three-room school. Please reply stating qualifications and experience (if any) to the principal, Miss A. Bultsma, Box 1393, Duncan, B.C.

The Canadian Christian School is in need of a

TEACHER

to fill the vacancy of grade 3 and 4. Please send all correspondence, stating experience etc. to the secr. H. Bakker, Box 2117, Smithers, B.C.

The Calvinistic Christian School of Wellandport needs two more

TEACHERS

for its 9-room school. (For grades 1 and 2, and grade 7.) Applications to be sent to: Mr. H. K. Bergsma, Principal, R.R. # 1, Wellandport, Ontario.

The Clinton Christian School is still in need of

TEACHERS

for grades 1 and 2, and grades 3 and 4, for the 1964-1965 school year. Applications stating qualifications to be sent to: Mr. K. Vanden Heuvel, R.R. # 2, Goderich, Ontario.

Thunder Bay Christian School, Fort William, Ont.
One opening left for a

TEACHER

for the middle grades for the school year 1964-1965. Letters of application and/or information to be sent to the secretary, Mr. T. Bakker, Hymers, Ont. Qualified teacher is preferred.

Vancouver Christian School Association needs a

TEACHER

for grades five and six in the Calvin School for the 1964/65 school term. Applications may be sent to Mr. G. W. J. Ensing, 7415 Kingsway, Burnaby, 3, B.C.

Due to the fact that two of our staff members wish to further their education, Springdale Christian School will need

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for the lower grades. Springdale is located only 25 miles from Metro Toronto. Please apply stating qualifications and experience to: Leon Radder, R.R. 4, Bradford, Ont.

WIJ HEBBEN NOG PLAATS
op een
21-daags retour naar Holland
in juli en augustus voor $ 346.90 Montreal—Amsterdam of $ 386.90 Toronto—Amsterdam, maar boek dan direkt want de meeste vluchten zijn vol.
KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.
Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada
543 Brant St.,
Burlington, Ont.
Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.
Tel. Burlington: NE 4-1813
(24 uur)

C. C. C. NEWS
Christan Contact Club
for single people of 23 years and over.
Our Camp Weekend
will be held on the 17, 18 and 19th of July '64, near Guelph.
For members details follow. Anyone else interested write (before June 27) to Box 1739, % Calv. Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

"WOODEN SHOE CONFECTIONERY"
DE HOLLANDSE WINKEL
voor fijne Vleeswaren, Droste Bonbons, Verkade Beschuit, Blikgroenten, Rijsttafel, Eau-de-Cologne (4711), Sigaren, Dames- en Heren-Ondergoed, Baby Uitzetten, Delfts Blauw, Snijbonenmolens en Koffiemolens, Dames- en Heren-Portemonnaies, Souvenirs en Luxe artikelen. Kom en zie!
Open elke dag 9—6, donderdag en vrijdag 9—9.
1058 Main Street West Hamilton, Ont.
TELEFOON JA 8-1932

TEACHER (French or Guidance)
needed by
HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL
Kindly send applications stating qualifications, majors and minors, references, and experience to Mrs. Bernice Schrotenboer, 729 Upper Gage Ave., Hamilton, Ont.

real estate john struik
member toronto real estate board
"SELLING OR BUYING A HOME?
I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE"
741-4404
or
241-9171
REPRESENTING
GEORGE GETHING REAL ESTATE

Schrijvers van de Prairies

(Canadian Scene) — De prairie provincies hebben bewezen zeer vruchtbare grond voor Canadese schrijvers te bezitten. Misschien zijn de serene atmosfeer en de wijde vergezichten van het gebied tussen de grote meren en de Rocky Mountains de oorzaak van de brede kijk op het leven die de zonen en dochters van dit gebied hebben meegekregen. Denkt men aan de Canadese literatuur en de beste vertegenwoordigers daarvan in het Westen, dan springt vanzelf de naam van Weyburn's (Saskatchewan) W. O. Mitchell naar voren. Zijn boek "Who has seen the wind", dat men klassiek genoemd heeft, wordt warm aanbevolen aan iedereen die houdt van een boeiend verhaal over het ongecompliceerde leven op de prairies. **Mrs. Anne MacMillan** uit Regina heeft haar lauweren verdiend met haar jeugdboeken. In haar laatste boek "Mountie Patrol" beschrijft zij het eerste jaar van een jonge recruut bij Canada's beroemde R.C.M.P. De schrijfster, die onderwijzeres is geweest heeft tevens een serie schoolradioprogramma's voor het Saskatchewan Department of Education samengesteld. **Mrs. Mary Weeks**, eveneens uit Regina, weet haar jeugdige lezers te boeien met haar historische boeken en haar schoolleesboek dat op de openbare scholen in de provincie wordt gebruikt. Haar laatste boek "The Silver Pelt" gaat over een 15-jarige Schotse emigrant en zijn leven tussen de pelshandelaren in Noord-Canada in 1862. **Dr. Lewis Herbert Thomas**, een archivaris in Saskatchewan, is het meest gekend geworden door "The struggle for responsible government in the N.W. Territories, 1870-1897". "The story of Saskatchewan", een belangrijk boek, werd door **John Archer** en **Alex Derby** samen geschreven. De heer Archer, die in Broadview, Saskatchewan, is geboren en thans bij de provinciale regering van Saskatchewan werkt, heeft jarenlang les gegeven voor hij de Royal Canadian Artillery volgde naar Europa. Meer dan 20 boeken van **Ralph Connor** uit Winnipeg, hebben een oplage van millioenen exemplaren gekend en zowel de schrijver als de uitgever rijk gemaakt. Zijn boeken zijn misschien geen juwelen op literair gebied, maar zij hebben de Engels sprekende lezers over de gehele wereld vertrouwd gemaakt met het Canadese leven. **Martha Ostense** is beroemd geworden door "Wild geese", dat zij schreef terwijl zij werkzaam was als onderwijzeres aan een school in een klein stadje in Manitoba. Terwijl Ontario zijn Stephen Leacock had, schreef in Manitoba **Paul Hebert** een van de grappigste boeken, die ooit in Canada zijn gedrukt — "Sarah Binks", de zangeres uit Saskatchewan, is vaker op de radio geweest en vaker aangehaald geworden dan enig ander van de prairies.

Philip Grove, een schrijver uit Manitoba, vond een overvloed van menselijke problemen en genezende schoonheid in het zwijgende land, en heeft zijn indrukken in onvergetelijk proza op papier gezet. Hoewel gedurende zijn leven niet in aanzien, zijn zijn boeken over "Prairie Trails" en "Settlers in the Marsh" thans bij verzamelaars graag gezien.

In 1905 vestigde een zeer geleerd man uit Frankrijk, de heer **George Charles Bu** zich in Noord-Alberta. De zeven boeken van zijn hand worden door scherpzinnige letterkundigen beschouwd als de beste vertegenwoordigers van Canada's Noord-West, in pathos en exquisite literaire stijl, zelfs de beroemde Maria Chapdelaine overtreffend. Behalve hem zijn er **Robert M. Ballantyne**, **Alfred C. Garrioch**, **Letitia Hargrave**, en **Agnes C. Laut**, prairie schrijvers- en schrijfsters die de literatuur van Canada hebben verrijkt met hun levendige en dramatische beschrijvingen van het leven in het Westen.

VROUWENKWALEN

als onregelm., te sterke, zwakke en wegblijv., pijnlijke menstr., bloedarm.-zenuwzwakte, rugpijn, vermoeidheid, lusteloosheid, onrust, dromen en alle andere overgangslasten vluchten voor onze vanouds bekende Florakruiden. Hetzelfde geldt voor alle andere slep. ziekten. Toez. desgew. in blanco verpakking! Volkomen onschadelijk! Geheimhouding gegarandeerd.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

Voor al Uw

Verzekeringen

Auto-, Brand-, Ongevallen- en

Ziekteverzekering

(met wekelijks inkomen)

en alle andere verzekeringen

Mac. Vanderhout

Insurance Agency Ltd.

795 KING STREET EAST HAMILTON, ONT.

PHONE LI 4-2837

A. Hosmar, C.A.

CHARTERED

ACCOUNTANT

47 Prince St.

Suite 4

OSHAWA, ONTARIO

Phone 723-1221

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.

WESTON, ONT.

Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis

MONTREAL-AMSTERDAM

$ 346.90

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen.

De Zelfstandige

Wat verstaat men onder een Zelfstandige? In het kort is dat iemand die eigen baas is. Dat is dus de landbouwer en de vee-boer. De timmerman en de kruidenier. Ja een ieder die voor zichzelf werkt wordt een zelfstandige genoemd.

In Sociale Voorzieningen is de Zelfstandige karig bedeeld. Menig fabrieks-arbeider geniet de voordelen van een groeps-verzekering enz. Maar de Zelfstandige moet hier zelf voor zorgen.

Gelukkig is er ook een groeps-mogelijkheid voor de zelfstandige en dat is de z.g. Co-operatie.

Zo hebben wij ook voor onze Nederlandse Immigranten van Protestants Christelijke huize een Cooperatieve Verzekering tegen Operatiekosten en dergelijke. Daarin kunnen die personen, die niet via hun werk verzekerd zijn op zeer voordelige voorwaarden verzekerd worden. Een Cooperatieve Vereniging heeft niet tot doel het maken van winst, maar om samen als leden elkaar te helpen.

Zo is ook in 1950 de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society opgericht. En in de 12 jaren van haar bestaan heeft zij zeer zeker aan haar doel beantwoord.

Blijf niet alleen de kosten van Operatiekosten e.d. dragen, maar sluit U aan bij de Cooperatieve Vereniging voor dit doel.

Vraagt per omgaande inlichtingen door onderstaande coupon in te vullen en op te zenden.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 — HAMILTON, ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: .....

Post-adres: .....

.....

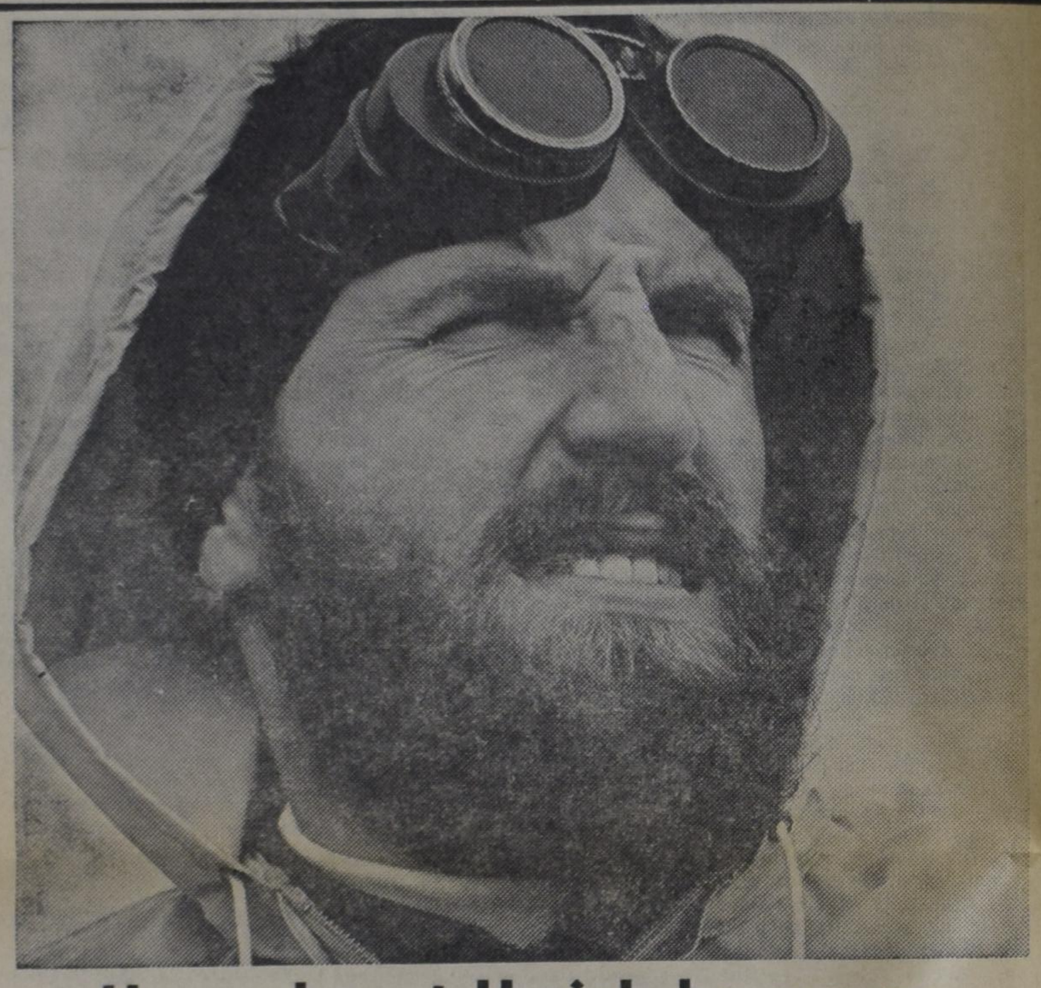

Hoe scheert U zich bovenop de Mt. Everest?

☐ Zorgt ervoor dat U er voordat de kapperssalon sluit, aankomt.

☐ Verzamel hout, maakt een vuurtje, smelt de sneeuw, ontdooit de zeep, en gebruik een scheermes.

☐ Gebruik een gewoon scheerapparaat met een verlengsnoer dat 37,621 voet lang is,

of

☐ Gebruik een **Remington Lektronic II** zonder snoer. Het werkt overal.

De Lektronic II voorziet in zijn eigen energie. Het werkt buitenshuis, binnenhuis, boven, beneden. Zelfs op bergtoppen.

U behoeft derhalve niet meer aan aanrechten, snoeren en stopkontakten te denken. Met de Lektronic II scheert U zich overal geweldig.

Energiecellen bevatten de stroom voor talloze keren vlug en gerieflijk scheren. Om het opnieuw te laden, schakel eenvoudig het speciale snoer de avond tevoren in.

Als U mocht vergeten om het opnieuw te laden, schakel dan gewoon het snoer in en scheer. U behoeft niet te wachten. Geen half geschoren gezicht.

De Lektronic II heeft, evenals alle andere Remingtons, verstelbare rolkammen voor gerieflijkheid. En een veel krachtiger motor. En messen gemaakt van chirurgisch staal.

Doch het grote kenmerk is het gemak van geen snoer. Geweldig voor in huis, op kantoor, voor de reiziger. Zelfs bergbeklimmers. U moet daar ergens inpassen.

REMINGTON
Lektronic II

Denk er aan: 21 Juni is Vaderdag

Bezoek Ontario-Canada's grote Vakantieland

Ontario bezit al de uitgestrektheid, al de verscheidenheid voor een van de meest boeiende vakanties in Uw leven.

Om te beginnen, Ontario omvat 415,000 vierkante mijl, beladen met bezienswaardigheden. Een kwart millioen meren liggen over de provincie verspreid voor een vakantie gevuld met zwemmen, varen, vissen.

Ontario's natuur is geweldig. En Ontario betekent nog veel meer. Ontario betekent oude kastelen en kathedralen, kunstzalen en musea, scharlaken geuniformeerde "Mounties" en machtige kanonnen. Ontario betekent eveneens de majesteit van de Niagara Watervallen, de bekoring van de trottoir-koffiehuizen.

Uw Ontario is een boeiende, spannende plek voor een vakantie. Gebruikt deze zomer om het te verkennen.

Voor verdere inlichtingen gelieve men te schrijven naar het Ontario Departement Voor Toerisme en Informatie, Kamer 271, Parliament Buildings, Toronto, Ontario. Brochures verkrijgbaar in Engels.

HONOURABLE JAMES AULD, Minister.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

ADAPTED FROM AN ARTICLE BY PROF. DR. J. WATERINK

THIEVES?

Quite often mothers write me about the problem concerning their children, who take things. Sometimes it's cookies or candies, then the case can be related to the child's fondness of sweets, but sometimes it is money for which it will buy candies, either for himself or to share it with playmates.

If at this time we are going to say a few things about that "stealing" of our children, then parents will have to understand that this is an exceptionally difficult subject.

Difficult, because psychologically the taking away of things, or the more popular term "stealing", could be the result of all sorts of causes.

There are children, who seem to have an incorrigible fondness of sweets, but in fact, they are only trying to get that which they need.

I know a lady, who, when she was a little girl, was constantly punished for getting at the vinegar bottle of all things. Even when she was grown up she couldn't keep away from it. Many years later a doctor told her, that if she hadn't taken that vinegar, she probably wouldn't be alive today.

I wish to emphasize, that the so-called stealing of children occurs more frequently than parents think.

It is understandable that parents do not wish to talk about their child, who takes money.

I have noticed that fathers and mothers, who frequently did the same thing when they were young, are terribly shocked when they learn that their child takes money.

Not so long ago I received a letter from a mother, who was terribly upset, because her 8-year-old son persistently took money. Twenty-five years ago I treated the boy's father for the self-same thing. (He now has a trustworthy position.) To my surprise he had never told his wife about it in order to console her. Of course, I couldn't reveal the story, so I phoned him and suggested that he put his wife at ease.

One of the worst things that parents can do, when their child appropriates something not belonging to him, is that they are so quickly ready to accuse the child of being a thief. All sorts of consequences result from this: mother's and father's fear that their child will go from bad to worse; they are ashamed for other people; they remember relatives, who had the same inclinations; heavy punishment for the child, and so forth. The parents have no understanding of what the cause of the petty theft could be.

I can imagine parents asking: "But stealing is sin, isn't it? Should theft be covered up?" On the one hand I can understand these questions, but on the other hand I find it a little bit ignorant. This concerns *a child*. And, naturally, that child has sinful inclinations. Why are parents so terribly shocked, and why do they punish so severely, when their boy takes a dime or a quarter, and why do they remain unruffled when one of their children shows signs of jealousy of a school chum, or who speaks evil about others, or desires things belonging to another child? Why do parents take the eighth commandment so seriously, while it seems that the ninth and tenth are not so important?

When an eight year old boy plainly desires the marbles of his friend, and he tries to get a few for himself in an underhanded way, Dad will laugh about it, or in any case it is thought to be quite normal. When two boys fight so that they have each other's hair in their hands, and the 10-year old comes home and says: "Next time I'm really going to bash him", then mother might speak a few words to calm him down a little, and the sixth commandment remains the sixth commandment.

"Well now," you might say, "they're kids. It isn't necessary to drag the sixth commandment into it, is it?"

Then I would say: "But why do you want to drag the eight commandment into it, when your little boy pinches a dime? Isn't he then a child anymore?"

And this is the answer I might get: "Yes, but if you start this way, where will it end."

My answer would be: "Why don't you react like that when he fights with his friends? It does not take that much imagination to say: 'by the time he is 30 years old, it might result in a killing'."

Of course, we can't deny that sin lives in the hearts of our children. But let me say again, whatever applies to a fight in relation to the sixth commandment, applies in most cases to a petty theft in relation to the eight commandmen.

As a matter of fact, basically it cannot be called theft. Quite often it is a completely different matter.

I have seen often enough, that parents quite unknowingly, of course, were to blame for the pilferings of their children.

I don't mean to say that children will steal because parents withhold all favours from them, or never give them a treat. But I do mean, that the sphere in the home could be such, that a child will feel lonesome, so that it tries to find contact with other children. And when a child is brought up, so that it has the feeling, that in society "nothing is for free", then the basis for theft has been laid.

How do I mean this?

Well, I'm thinking about Jenny. Jenny was really a nice child of about 8 years of age, but the sphere in the home I found to be terrible. There were the parents and four children. And how did they experience the sphere in the home? Father comes home approximately five-thirty, mother is in a fine mood if he brings her flowers or some other little favour. But if that is not the case, she is usually cool.

On the other hand, if mother prepares something extra special for dinner, father is sweetness itself, but if on washday it happens to be hash, then father will grumble continually throughout the whole meal.

If father gets it into his head to play with his children on Sunday afternoon, then those children will have to be ready to play along, but if he wishes to have peace and quiet, then they will have to behave as quietly as mice, otherwise Dad thinks nothing of dealing out a few blows here and there.

Jenny is, as I mentioned before, a nice child. She longs for contact. But it is difficult for her to make that contact. And small wonder. She comes from a family where there is no contact.

Jenny gets an idea. She must have something to give to her friends. She manages to take a dime out of her mother's purse, and buys candy for it, which in turn she gives to her girlfriends. Now she is the centre of attraction. And even the next day a little of this friendliness rubs off. But after a few days, she is left out of everything again. She plays the same game again and again. Then she takes a quarter, you can buy more candy with it.

Mother has missed a little money now and then, and she plans to keep an eye on it. She discovers that Jenny is the culprit, and the fireworks begin.

Jenny feels, that she can't explain to her parents why she did it. Frightened, she tries to deny it. But finally everything comes to light. Then she is not only a thief, but also a liar. Father says: "Why did you do it. I want to know *why* you did it.

But how can a child explain that? Even an adult has difficulty putting his feelings into words; how can one expect a child to do it. Sobbing she finally admits, that she bought candy for her friends. Maybe this mother reacted like another mother I know. She accused her child of being a thief, a liar, and of having a minority complex. A thief was bad, and a liar was bad too, but what kind of terrible sickness a minority complex was the child could not understand.

Parents will realize that the problem under discussion cannot be dealt with in one article. The object of this article is then mainly to caution parents to be extremely careful, as soon as you notice your child taking money. There could be all sorts of dangers. A child's life is so terribly complicated. One can never say for sure, what drives them to steal.

In some cases it is purely experimental. They just want to find out how, and if it can be done. In other cases it might grow out of a feeling of loneliness, the need to have something for oneself with which it can be busy.

I have a ten year old boy in mind, who for a year now had played in the basement with his train. When the train was broken, he asked his Dad for a new one. His father said: "You're too old to play with trains now, you should apply yourself more to your schoolwork." Then the boy went to a department store and tried to steal a train. He was caught, and fortunately they understood his motive, so this was the beginning of a better understanding. But these incidents don't always result in the same way.

I don't know how many possibilities there are concerning the backgrounds of theft. But one thing I do know. The worst or the most ignorant thing one can do, when a child is caught stealing, is that we start threatening or punishing them. Because nine out of ten cases, the theft is the result of a more or less serious mistake in educating our children.

Parents' first reaction must be, that they ask God for special wisdom, to be able to discover what is going on.

FRIENDLY FUNNY BORDER

By Jack Van Dusen

That imaginary line we call the border between Canada and the United States splits the country in some funny places.

It snakes for 4,000 miles through towns, villages, rivers, lakes and even houses and places of business.

At Rock Island on the Tomifobia River, running between Quebec and Vermont, the office of the library is in one country and the books are stacked in the other.

There have been no international incidents over book borrowings.

At Mill Town, Maine, and Mill Town, New Brunswick, the water supply and service clubs are international.

In the Windsor-Detroit areas and at the Niagara Falls communities of New York and Ontario, many of the residents live on one side and work on the other.

The same easy-going sharing of countries and facilities reaches up to officialdom, too.

There are the International Peace Parks, straddling the Montana and Alberta borders, and pushing into territory of both countries.

Perhaps the most recent and impressive example of the two-country co-operation is the St. Lawrence Seaway and Power Development — a huge project that would have been impossible without such co-operation.

There are the bridges crossing the St. Lawrence — the International Peace Bridge and the 1,000 Islands Bridge — owned jointly by the two governments.

Problems and management of the border are handled by the International Boundary Commission, a two-country body made up of representatives of both countries.

The commission maintains 5,400 monuments on land and 2,500 on water, and 1,353 miles of "skyline vista."

Skyline vistas are gashes cut 20 feet wide through wooded areas to make the border clearly defined.

The members of the commission haggle over boundary problems — none of them very big these days — and ensure that markers are kept in good repair.

The Canadian-American border is considered the friendliest in the world and the millions who cross it daily for business and pleasure — without fuss or bother — are proof of this.

It's probably the easiest border in the word to cross. Americans and Canadians don't even need passports.

It takes only a few minutes to get through customs on either side and from any and all points along the border Canada is well worth a visit.

Smack in the middle of the St. Mary's River is the friendly, funny border separating Sault Ste. Marie, Ontario, from Sault Ste. Marie, Michigan, while this spectacular two-mile bridge is the link that joins the two. The magnificent ribbon of highways carries a constant flow of traffic across the border. *(Canadian Government Travel Bureau Photo)*

"Where were you born? . . . How long do you intend to stay in Canada?" These are the basic questions asked in one of the most informal border crossing rituals in the world - - between Canada and the United States.

This happy twosome from New York are on their way to Niagara Falls, Ontario, honeymoon capital of North America. *(Canadian Government Travel Bureau Photo)*

Added to the natural attractions of our neighboring country to the north this year is the dividend paid on American money.

The United States dollar is worth 7½ cents more in Canadian funds. Canadian officials advise tourists to exchange their money in banks before crossing the border to avoid confusion and to get full value.

And despite popular opinion to the contrary Canadians are different.

There is nothing here like Montreal, Canada's biggest city and the largest French-language city in the world outside France.

French-language Quebec is like another world with its quaint villages and lovely rolling country.

Ontario's capital city of Toronto, Canada's second largest with 1½ million, has a flavor of its own, too.

There's Victoria, the island capital of British Columbia, steeped in English tradition, and Nova Scotia — New Scotland — where you'll see almost as many kilts as skirts.

The U.S. and Canada are good neighbours. And they are good friends. The border is the evidence.

C H R O N I C L E S

Death Penalty

RECENTLY A TESTIMONIAL DINNER WAS HELD by a group of people with the aim to establish a new national organization to abolish the death penalty in Canada. The group is headed by Arthur Maloney, a former member of parliament. The dinner was attended by some 500 persons including the leader of the opposition, the Hon. John Diefenbaker.

Mr. Maloney, who is a criminal lawyer, long has been an outspoken enemy of the death penalty. He considers it an outmoded punishment and not an effective deterrent to murder. It seems that Mr. Diefenbaker is in agreement with this point of view since at the dinner he praised the speech of Mr. Maloney.

At the same time a twelve-year-old girl was bound, gagged and strangled to death in a lumbering area north of Vancouver. The people in the area are ready to lynch the murderer should they be able to lay their hands on him.

In New York it is reported that a gang has been organized of young Negroes to prey on whites — to maim and to kill.

No one, therefore, can say that the subject is not timely and very urgent.

It is now more than three years ago, that the Christian Reformed Churches in Eastern Ontario sent a letter to Mr. Diefenbaker, at that time Prime Minister of Canada. In this letter many Scriptural references were given in order to prove that capital punishment cannot be advocated or rejected on the basis of benevolent or humanity. We quote from the letter: "On the plane of earthly justice, which ought always to mirror the divine, the element of retribution is therefore to be regarded as having priority over the possible effects of deterrence or correction, however beneficial these effects may be." The letter further states that "the death penalty is specifically declared to be the punishment of murder, the premeditated, violent assault on another person's life, on the ground that this crime constitutes an assault on God's image-bearer."

If we say like Mr. Maloney does, that capital punishment is an outmoded punishment, than in effect we say that the Divine commandments are outmoded. Very correctly the letter of the churches to the Prime Minister says that "all punishment is basically a Divine prerogative." An organization who rejects this principle is in spite of all its highly esteemed members and charitable aims, in essence an anti-christian organization. And a government which abolishes the death penalty on the basis of human sentiments, sins against God.

★ ★

Visions

THE WORLD HAS EXPERIENCED another religious sensation, when in the past few days the newspapers published an Associate Press report about a boy preacher in the American state of Virginia, who claims to have seen Jesus.

Spencer Campbell Jr. is a high school student of 16 years of age. While he was speaking, he saw Christ open the back door of the church and walk in, he declared. According to the newspaper report there was a very bright light coming from Christ's face. Campbell could not see the Lord's face, however, because of the light, but he said that he could see his robe and his hands "and the blood dripping out of the wounds."

Naturally, results have been kind of spectacular. Two teachers and two hundred students of his school have been converted, and some ministers in the neighbourhood are enthusiastic about it, because they have been able to add more names to the church rolls because of Campbell's experience. It is strange, to put it mildly, that this and similar stories always make such an impression upon people. Here is a young man who claims to have seen Jesus, and people swallow it hook, line and sinker. The first and very simple question would be, how did this young man know that it was Jesus? Campbell may say as he did "it is usually Jesus I see, but I can never get a look at His face". The light is too bright." But this is not convincing at all. We trust that every psychologist or psychiatrist could give an acceptable analysis of a state of mind resulting in such a "vision".

However, even if we would find trustworthy points in Campbell's story, then it still would be contrary to what Scripture teaches us. We cannot and may not expect that from the glorified body of Jesus blood would be dripping out of wounds. The blood of the Saviour was shed once and for all.

The Lord knows that we are out of the extraordinary. But He made it very clear in the parable of Lazarus and the rich man, that "if they will not listen to Moses and the prophets, (that is the Word of God) they will not be convinced even if someone rises from the dead" (Luke 16:31).

Self Praise [1]

IT IS A HUMAN HABIT, and not the best one, to place the floodlight on one's own merits. Young children already are anxious to tell you when they make the best test in class. Unfortunately, most of us don't outgrow this habit. It even comes to expression in affairs of the nations.

Canada can be thankful to Senator Grattan O'Leary for his recent remarks. A few hours after the United Nations Secretary General, U Thant, had addressed the joint session of the Houses of Parliament, Senator O'Leary put the feelings somewhat in balance by criticizing Canadian politicians, including his own party members, for the appalling extravagance. "We are not going to make the least contribution to setting the world's house in order unless we first show a capacity to set in order our own. We are not showing that capacity today." Senator O'Leary warned the house not to go out all the way in order to win the favour of others.

It reminds us of what the Bible says, "Let another praise you, and not your own mouth; a stranger, and not your own lips." (Proverbs 27:2)

★ ★

Self Praise [2]

EXTERNAL AFFAIRS MINISTER, PAUL MARTIN, is high esteemed for his office and proud of his job. Men who like their work are always fascinating. In spite of Senator Grattan O'Leary's remarks, no one will criticize Mr. Martin of trying to do his utmost to have Canada playing an important role in the United Nations.

How poor, however, was the performance of the House of Commons, when Mr. Martin held his speech on the Foreign Affairs debate. The House of Commons has 265 members. During Mr. Martin's speech, which may be considered as an important one, an average of 48 of these were present. One may wonder which value all these absent M.P.'s attach to their being elected. It is difficult to believe that more than 200 members of the House of Commons have valid reasons at the same time to stay away from the debate on such an important subject as Foreign Affairs is. In this respect there is certainly no ground for self praise.

Gleanings from the Church Press

From Hither and Yon

UNEXPECTED DEATH

By James E. Adams

Events leading to the death of Dr. Karl P. Schmidt, internationally known snake expert and curator emeritus of the Chicago Natural History Museum, are the most unusual of all fatalities due to snakebite on record. While examining a boomslang, a tree snake native to South Africa, Doctor Schmidt was bitten on the left thumb.

The boomslang attains a length of five feet, but this was a small one which had been in captivity for some time. Since snakes have a tendency to lose some of the potency and quantity of their venom when in captivity, Doctor Schmidt and his associates felt he had not received a lethal dose of poison.

The boomslang is of the Opisthoglypha, or backfanged snakes, whose venom-conducting teeth are located in the hinder part of the roof of the mouth, so that they cannot easily inflict wounds. However, their venom is as deadly as that of the cobra.

Although Doctor Schmidt knew this, he did not consider taking anti-venom serum because at no time did he have any serious reactions. So sure was he there was no danger, he kept a record over a fifteen-hour period of the effects of the poison. Nevertheless, the following day, less than twenty hours later, he lapsed into a coma and died.

—

Doctor Schmidt's death could have been prevented because serum was available. With so many churches across our country, Americans are without excuse if they do not know there is an antidote for the poison of sin — the blood of Jesus Christ, God's Son.

Just as Doctor Schmidt recorded the symptoms which finally led to this death, people can catalog their sins; they can recognize them, and tell themselves they will throw off the effects and turn to God when they choose. But Jesus said: "No man can come to me, except the Father which hath sent me draw him" (John 6:44).

And in Proverbs 29:1 the Bible says: "He, that being often reproved hardeneth his neck, shall suddenly be destroyed, and that without remedy."

— Pentecostal Evangel.

EVANGELICAL PRESBYTERIAN CHURCH AND REFORMED PRESBYTERIAN CHURCH VOTE TO UNITE IN 1965

During the first week in April two conservative Presbyterian bodies took the first of three formal steps toward becoming one denomination. The 141st General Synod of the Reformed Presbyterian Church in North America (General Synod) and the 28th General Synod of the Evangelical Presbyterian Church both voted almost unanimously to approve the union and sent the measure down to the presbyteries of the respective churches for ratification. If that is given, both groups must approve the action once more at next year's synod meetings.

The Reformed Presbyterian Church is descended from the Scottish Covenanters and has a continuous history in the United States since 1736. Four presbyteries (classes) and 27 congregations form this denomination.

The Evangelical Presbyterian Church, with 12 presbyteries and 80 congregations, grew from the separation of those holding to the orthodox reformed faith from the Presbyterian Church in the USA (now the United Presbyterian Church) in the mid-1930's. It became separate from the Bible Presbyterian Synod in 1956 and shortly thereafter adopted the name Evangelical Presbyterian. The church maintains Covenant College in Chattanagoo, Tennessee and Covenant Seminary in St. Louis.

Both churches have laid plans to meet April 2-8, 1965, at the new

Lookout Mountain Campus of Covenant College near Chattanagoo, Tennessee.

From: **The Presbyterian Guardian,** church paper of the Orthodox Presbyterian Church.

Canada and its Flag

Canada is certainly flag conscious today as never before! Which will the new flag be: the Red Ensign or the white flag with the three red maple leaves proposed by the Pearson government? Feelings are mixed and run deep.

Since it was announced a couple weeks ago that the Liberal government would definitely propose a flag to this session of parliament, the people living across the street have been flying the Red Ensign as an eloquent expression of their preference. Students in Toronto, on the other hand, have expressed their agreement with the proposed design of Pearson.

A country needs its own flag. The flag is *the* symbol of the country. More than any other thing, except the head of the Royal Family, the flag is the sign of the land. A flag should send a thrill of patriotism up and down the spine of the patriots. It should become so closely identified with the nation that the service man will be willing to die for it as for his fatherland, for in meaning, they are one and the same.

There is a striking difference between the history of Canada and that of the United States in regard to national flags. The States got its flag early. Already during the time of the Revolutionary War, the Stars and Stripes was designed in the sitting room of Betsy Ross in Philadelphia. With thirteen stars for the thirteen original colonies who declared their independence from Britain, it was a real flag. It symbolized vividly the birth of a nation, the composition of its parts, the purpose for its existence. Around this symbol, the whole nation still rallies. As the nation grows, so does the number of stars. It is a distinctive dynamic image of the "land of the free and the home of the brave".

The Stars and Stripes plays a prominent part in the American National Anthem too. Many are the patriotic marches which make mention of the flag. That is what a flag should be: the distinguishing mark of the nation's identity, history and mission.

But Canada, although almost a hundred years old, has never had its own flag. This is because there has never been a national revolution in Canada. Canada did not break free from Britain: it rather evolved into independency. Therefore there was no point in history comparable to the Declaration of Independence in 1776 which demanded the designing of a new flag. Canada's history is that of unbroken continuity with its colonial past.

But now Canada faces its centennial. Can the people of a great nation put up with the flagless condition as it goes on into its second century.

The Canadian Legion has favoured the Red Ensign. And they can surely not be accused of being unpatriotic. But the Red Ensign contains a miniature Union Jack. Is that now the mark of Canada? People in Quebec are less than enthusiastic with the reminder of England's imperialism.

And what of those three red maple leaves? Now this is distinctively Canadian! Canada is the land of the maple leaf. Is the mark of Canada its natural resources? Surely Canada is rich. In natural resources one of the riches countries in the world. But should the flag display only this? Should its flag have so little to say of its history? In historical value, the Red Ensign deserves preference.

There is another side to the flag issue. The flag should not only reflect, portray, mirror the land; it should also seek to mould the patriotic sentiments of the citizenry. If Canada adopts the three Maple leaves, it will seem to be saying to the world that it does not think highly enough of its own history nor its relation to Britain to have this pictured on the flag.

But, with a flag unemcumbered with overtones from the past, the new flag can signal a new birth of national purpose. Among the older nations Canada can stand as a young nation seeking to establish its own identity.

And for this there is a real need. The USA towers like a giant in the south. Britain provides the nation with much of its elite, its culture, its house of royalty. If the nation of Canada is not forever going to be living a life of adjustment to the two powers of the world with which it has the most dealings, now to the one, then to the other, it will have to make a firm effort to find for itself a fitting world image.

More important than the symbol, however, is the reality. Canada was described by F. H. Underhill a few years ago as a "homogenized, middle-class society." More urgently than a fitting image, Canada needs a mission. When a nation cannot get excited about its mission in life, it will not attract the attention of other peoples.

In 1956 J. B. Priestly after an extensive speaking tour of Canada, reported to his fellow Britans: "The cadence of the typical Canadian voice is different from the American; it is half nasal, one-quarter Scots and one-quarter Irish, and has a rather sad tone, as if something once dear and now lost and forgotten is still endlessly regretted. . . There is in Canada today somewhere seated on the throne of power a man who continually says 'No' to life." It is time that Canadians proved definitely that Priestly's words do not (any longer) apply. A good flag might help considerably.

This summer the historic question of the flag will be decided. But will the issue of Canada's mission also be determined? If the nation only rises to the greatness of its challenge.

P. G. Schrotenboer

SAD

Mr. Gerard Girouard is a Member of Parliament. He represents the Constituency of Labelle, Quebec.

Mr. Gerard Ouellet is also a Member of Parliament. He represents the Constituency of Rimouski, Quebec.

Both men were members of the Social Credit Party. When the Social Credit Party split they followed the Western Social Credit faction of Mr. Thompson.

But Mr. Girouard and Mr. Ouellet are no longer members of the party of their original allegiance. Both changed their political loyalty and abruptly announced their decision to join the Conservative Party.

Sad.

The office of Member of Parliament is one of trust.

A candidate for this high political office assumes great responsibilities.

He must be of deep convictions.

He must be of firm principles.

He must be able to translate abiding norms and values into a world-and-life view.

He must be able to do his share in guiding the government in charting a course for the nation.

He must be a guardian for the basic freedoms of his people.

If his basic loyalties change he must resign from his party and from Parliament. Honesty dictates that he can no longer fulfill his mandate.

Mr. Girouard and Mr. Ouellet, called upon to be champions of conviction, changed parties.

Shame.

The reason of it all is apparent.

The two gentlemen made their move in a frantic effort to save their political hides, knowing that Western Social Credit is dead in Quebec. They felt themselves lame ducks looking for a roost which would hopefully return them to office at the next election. They talked to Mr. Balcer of the Conservative Party who, gleefully in his role of chief thief, presented the two new recruits to his party.

Shame.

The aftermath was equally sordid.

On April 27 Mr. Girouard stood up in the House of Commons and revealed that the Liberals had approached him before and had offered him power and campaign funds if he would cross the floor to their ranks. Mr. Davey, Liberal national organizer, denied it all and said that Mr. Girouard has been a Liberal reject from the outset.

An episode of shame.

Louis Tamminga

(From: "The Christian Vanguard")

If you have a Friend . . .

If you have a friend worth keeping,
Keep him. Never let him go.
Show your gratitude by making
Him feel your love also.
Why should you leave without retort,
When life down here is sad and short?

If you have a friend worth loving,
Love him. Yes, and let him know
That you love him ere life's evening
Clouds his brow with sunset glow;
Why should good words ne'er be said
Of a friend till he is dead?

If you have a friend regard him
As a treasure here on earth.
Through the years; some bright, some grim,
Give him your heart, for he is worth
All that you have . . .till you ascend
To seek in heaven your everlasting Friend.

J. Sigtema

SCHOLARSHIP AWARDS FOR CANADIANS

This year's winners of the five scholarships offered by the Netherlands government to Canadian university students are: Jack Abrahamse of St. George, Ont., who will pursue his studies of music at the Conservatory at Utrecht; Miss M. E. Chase of Halifax, N.S., who will take a course in photo-interpretation applied to geology at the International Training Center for Aerial Survey at Delft; Jack Horn, Vancouver, who is going to study history of art at Utrecht's university, Miss M. I. Mosser, Rexdale, Ont., who will take history also at the university of Utrecht and James Olthuis, to study philosophy at the "Vrije Universiteit" of Amsterdam.

The students will attend regular courses during the academic year 1964-1965. The scholarships amount to Dfl. 3,500 each plus free tuition. The scholarships are open to university students, research workers and other categories, such as architects, painters, musicians.

On a visit to Israel, a Texan boasted: "Why, in Texas you can get on a train for days and still be in Texas."

His Israeli companion nodded sympathetically. "We have the same trouble with our trains," he said.

HOW SHALL WE USE THESE GIFTS ?

Once there was a country that had everything: vast reaches of tall forest, mile on mile of rich black prairie soil, sparkling lakes, broad rivers and fish-abundant seas. But as the years went by the people of this country, having so much, became careless with their riches. They misused the land and were prodigal with water and forest. The wise men of the country grew alarmed and one day they said to the people: "If this extravagance and waste continue, we shall soon no longer be a wealthy country but a poor one. Therefore, let us hold a great meeting and plan how we shall use our gifts that they may continue."

The 11 governments of Canada gathered in Montreal October 23-28, 1961, for the most important meeting of Canadian governments since the Fathers of Confederation sat down around a table in Quebec City 97 years before and decided that millions of square miles of virgin land and lake were to become a nation called Canada. Co-sponsored by all the provincial and the federal governments, the purpose of that truly national conference was to discuss common problems, pool information about resources and determine "how shall we use them". Discussing the seven topics of agriculture, forests, wildlife, water, fisheries, recreation and regional development, the experts at Montreal assessed the kind and value of Canada's renewable resources, worked out guidelines to action by government bodies. Humanly speaking, in their hands, on their plans, depended the future of the country that "has everything".

. . . and lo! the people prospered, they worked together to make the land and the water work for them.

TOP LEFT—This picture was taken in Canada, for Canada has deserts, and dustbowls, and burned-over forest land, and polluted waters rank with dead, floating fish. These other pictures were also taken in Canada: rolling fields of grain, clean unspoiled beaches, timid wildlife surprised in country so beautiful it makes you sad. Whch is Canada's future?

BOTTOM LEFT—It takes land and water and work to make grain. Diminish any one of them and a wheatland becomes a wasteland. Planned use of agricultural resources will keep Canada's wheat growing tall and golden under the sun.

BOTTOM RIGHT—Country like this was Canada at the time of Confederation, nearly 100 years ago. And much of Canada remains as unspoiled as this Rocky Mountain scene. But now the population is over eighteen million, all needing land, goods, space and water. Resources are no longer limitless. Planning becomes imperative. A tree not cut at maturity is wasted, just as is one cut before. Planned development can once again make Canada's renewable resources virtually limitless.

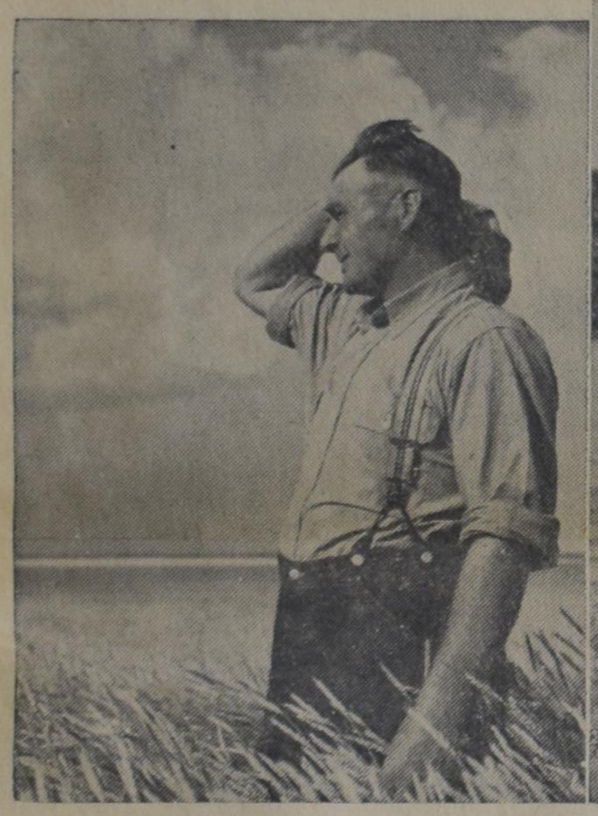

Confidentially Speaking

All kinds of questions may be asked and will be answered in this column. Letters should be addressed to the Editor of "Christian Courier" attention of Con and Ad, and do not need to be signed.

Con Fidential.

Ad. Viser

A TOUCHY PROBLEM

One of our readers presents us with a touchy problem which is described in a rather lengthy letter. To make a long story short it comes down to this point, that our correspondent wants to know what our opinion is in regard to the church's stand (especially that of the minister) with regard to festive weddings for pregnant brides, and for church services for a funeral in case of suicide. "Are we," according to this letter, "reading too much of "judge not that ye be not judged" — and too little the story of Ananias and Sapphira?"

When we try to answer this question, we will leave out all personal details. This should prevent us from criticizing any particular person or persons, even though we do realize that in most of these cases the circumstances are not the same.

First of all it should be clear to us why we want to make use of church buildings, and why we want office bearers to participate in case of a wedding or of a funeral. We have always taken this to be an expression of our faith in the new community which we find in the Church of God. When a couple wishes to be married in the church, they indicate that their marriage has a place in the community of the saints. This is not unreal idealism, this is only proper. Therefore, personally, we have always a little difficulty with the custom to have a minister perform a ceremony for which he is paid. We don't believe that it is correct to have a wedding a purely civil ceremony with a sermon added to it as the icing to the cake. We see the marriage of two believers as an occasion within the Covenant relationship with God, and as an addition to the community in Christ. It is not a performance of a minister as a civil servant, but it is the business of the church, which should be represented in the office-bearers. It seems to us that there must be very weighty reasons to exclude young people from such a church activity in the case of a forced marriage. We all know that such young people as a rule have made confession before the consistory. If this has been done the congregation may not hold it against them by excluding them from the church wedding. **If God forgives, He really forgives,** which means that those sins do not exist before God anymore. And there is no reason for us not to receive those people into our community. Whether these young people want to have a large festive wedding afterwards is up to their own taste, but this has in our opinion nothing to do with the church wedding as such.

The case may be a little different when a funeral service is conducted in the church for someone who has committed suicide. For the church service as such similar elements are involved as with the wedding. When we have a funeral service in the church, we want to express our conviction that a member of our community in Christ is entrusted to the earth waiting for the great day of the Resurrection. Again we would say that this is a church matter, and not the matter of the minister only. But now we come to the very difficult point, whether we may or may not consider a person who has committed suicide as a member of the community in Christ. We would rather approach it from the other side and ask whether we have a right only on the basis of suicide to say that such a person does not belong to the community of Christ. It is almost impossible to have one general standpoint for all cases. We believe that all circumstances should be taken into consideration, although we hasten to add that we carry a tremendous responsibility if we close the church doors to such a funeral. If we do so, we would indicate that for us such a person does not belong to Christ any longer, and we don't believe that any of us will be found ready to pass this judgment.

We understand full well that in circumstances like these our feelings speak a strong word. However, not what we feel, but what we believe to be the Lord's will, should be our yardstick.

Young Calvinist Federation

Niagara League Spring Rally

The 1964 edition of the Spring Rally for Niagara was held in the Mount Hamilton C.R.C. on Victoria Day, May 18. The rally was centered around the theme "Faith is the Victory".

The morning meeting was chaired by John Van Rijn, vice-president of the League. The highlight of this meeting was the oratorical contest. Henry Admiraal of East Palmyra, N.Y. won first place in the men's division with his topic "Are We Too Small". In the women's division Mary Vander Weer of Wellandport placed first, speaking on "Youth and Evangelism". The morning attendance was very good and encouraging.

Ralph Norg chaired the afternoon meeting and the attendance was once again most encouraging. Speaker for the afternoon was the Rev. J. Joosse from Georgetown who had been invited to speak on the topic "Faith: the Gift of God". He pointed out how coldly dogmatic we all tend to be about such statements while actually faith is nothing less than life itself. Faith ingrafts us into Christ through the Holy Spirit's life-giving motion. How privileged we are. In closing we were challenged to take up the "hallelujah chorus" which is presented in all of life. A most inspiring address.

After the meeting, we were led down to a park in the neighbourhood where the Mt. Hamilton Society had organized a farce baseball game. The Beatles competed against the Ladybugs. Of course the Beatles had to win.

We then headed toward the Royal Connaught Hotel amid police escort for the banquet. We were served dinner in the Crystal Ballroom. The toastmaster was Tony De Weerd, a former League Board member. Mrs. Ellen Fairclough, former M.P., Secretary of State, Minister of Citizenship and Immigration, and Postmaster-General, was the guest of honour. Also here the host society had done an excellent job of organization.

The evening meeting was chaired by League President Ike Langendoen. John Van Rijn presented the awards to the winning orators and presented plaques to the Simcoe, Brantford and St. Catharines societies for winning in the various divisions of the Young Calvinist Campaign.

The SWIMmers were then introduced by Ralph Norg. They are Diane Kamps, Fruitland; Theresa Vander Wier, Wellandport; Emma Hielema, Jarvis; and Rinus De Kok, Fruitland. Ike then thanked the retiring board members for their unfailing services and devotion and introduced the new ones.

Reverend Vanden Ende of Welland Junction was the speaker for the evening meeting, the topic being "Victory in Christian Living". In view of the theme "Faith is the Victory", the evening address perfectly complemented the afternoon address. It was pointed out that the only Victory possible was one of faith, through Christ's atoning death. The Victory of Christ must live in us all, through Church and life. In conclusion we were called to follow in the steps of Christ and His Victory, to have God as our mighty fortress, our bulwark, and our strength.

The Spring Rally of 1964 can be counted as a resounding success in almost every way. No small part of it was due to the great amount of time spent on this rally by the Mount Hamilton Society and its Rally Committee. Thanks once more for a job well done.

Ray Van Staalduinen.

No Ladies Allowed

Faces were red around Ottawa's posh Rideau club the other day when two Liberal lady members of Parliament appeared in response to a formal invitation from External Affairs Minister Martin to attend an official luncheon for UN Secretary General U. Thant. Somebody in Mr. Martin's office had overlooked the rigid rule in the exclusive Club that women are not allowed in the second floor sanctum until after 4 p.m. There is a dining room for men and women on the main floor. The dining room and lounge on the second floor is reserved for men during the luncheon period. Club officials asked them please to leave the second floor and they did so smiling over Mr. Martin's rueful comment. Said he, "Here I am fighting for the status of women at the UN and this happens."

Young Calvinist Federation

District XV Spring Rally

During the Victoria Day week-end, the young people from the Quinte and Eastern Ontario leagues held their annual Spring Rally in Brockville, Ontario with the Eastern Ontario league as hosts.

Registration took place Saturday afternoon and all attended the annual meeting of the Brockville Young People's Societies during the evening. Two services were attended on Sunday and after the evening service a hymnsing was held.

On Monday morning the society leaders and league executive boards attended a meeting with Rev. Lont and discussed society programming, etc. The other young people enjoyed a variety of sports at this time.

Monday afternoon brought our District Oratorical Contest. The contest manager was Henry Verburg. We listened to four very good speeches. There were two contestants in the Women's Division. Clara Kuipers of Athens presented her oration entitled "The Evil Tongue", after which Yvonne Suurdt of Trenton spoke on "Immorality". The contestants in the Men's Division were Henry Ritskes of Brockville who chose as his topic "Why Curse?" and Arie Van Winkelhorst of Trenton who spoke on "Sports". The judges were Miss R. VanWestenbrugge, Rev. A. Beukema and Rev. P. Dahm. The winners, Yvonne Suurdt and Henry Ritskes, were each presented with a book.

Rev. Koopmans of Brockville was toastmaster for our banquet.

The evening programme was opened by our league president, Rev. Eshuis. The roll call showed approximately 200 young people present. We were sorry that the Maritimes could not be represented.

Ralph Mulder, league vice-president, presented the Cornwall society with the Eastern Light trophy for winning the subscription campaign.

Wilma Luimes, Federation Boardmember, introduced the guest speaker for the evening, Rev. J. C. Lont, Young Calvinist Federation Director, who spoke on the theme "I Shall Be With Thee". Rev. Lont, is his inspiring message, pointed out that as Young Calvinists it is our duty to do the most for our country and church and in our work. We must be of conviction and also the self that God intends us to be. We should work with the Bible as our handbook in our hand and heart and remember to "Take courage, for the Lord is with Thee".

In response to this address we sang the hymn "O Jesus I have promised".

John Rhebergen, Quinte league president, closed our rally with a few remarks and prayer.

Our Young Calvinist Federation Song marked the end of a wonderful weekend of Christian fellowship and activities. Wonderful too, since Rev. Lont could be with us.

Wilma Luimes, Secretary.

LET'S PLAY CHESS

Due to unforeseeen circumstances, our chess editor was unable to edit a regular chess column. This is the first time that we have to skip this column, but our readers will understand that these circumstances are beyond our control. In our next issue we hope to continue the chess department again.

Editor

Cross Word Puzzle

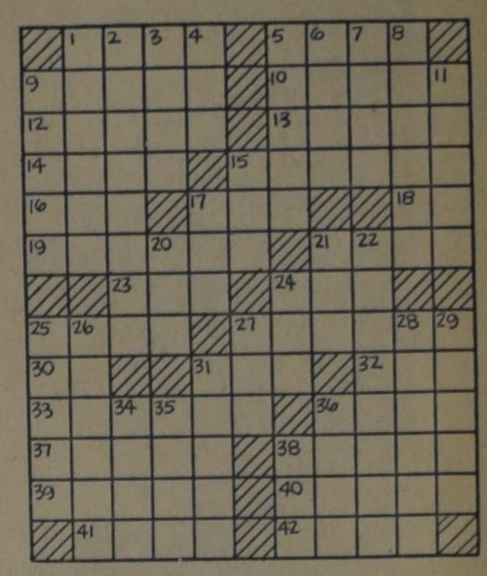

ACROSS

1. Portico: Gr.
5. Unit of weight
9. City: Fla.
10. Italian coins
12. Artist's pigment
13. On fire
14. On the —— of the moment
15. Excavating machine
16. Old measure of length
17. Owing
18. Alleged force
19. Fastened, as with glue
21. Compassion
23. Pull, as a trailer
24. Pale
25. Moved swiftly, as wind
27. Barriers
30. Music note
31. Offer
32. Epoch
33. Goods left over
36. Jagged projection
37. Harriet Beecher ——
38. Past its usefulness
39. Elevations
40. S-shaped moldings
41. Waste
42. Seed vessels

DOWN

1. Elementary
2. Arrange (figures) in tables
3. Hebrew measure
4. Breeze
5. Bright light
6. Abounding
7. Dry
8. Girl's name
9. Ponders
11. Shabby
15. Unexploded bomb
17. Moisture on grass
20. Humble
21. Greek god of forests
22. Enraged
24. Marry
25. Whiskbroom
26. Edible plant
27. Splicing tool: naut.
28. Expunges
29. Wise men
31. Make holy
34. Music by one
35. Nocturnal birds
36. Palm starch
38. "—— goes the weasel"

ANSWER

of last week's

Cross Word Puzzle

Have fun with your Camera

BY GUY GILBERT

Make sure that your pictures have a lot of appeal. They can be amusing, serious, lively or quiet. But they should tell a story, preferably a familiar one. Two pups having a tug of war, a close-up of a sleeping kitten, robins in the bird bath or hefting worms out of the back lawn are all familiar sights.

You don't even need to have exotic tastes in animals in order to make an eye-catching picture. But, of course, if you do have a particular penchant for members of the duckbill platypus family, there's no reason on earth why you can't go to work on the nearest one with your camera!

When you start snapping animals for the first time, you'll discover that sometimes it's not so easy as one might think. Even though many domestic pets are obedient, it's difficult to give them the few simple instructions about posing that you can with people. Animals and pets are usually lively creatures; you have to snap them on the wing or hoof much of the time.

However, there are a few controls over four footed subjects that will help make more successful pictures. For example, it's a good idea to photograph pets where they're most comfortable and at ease. Strange places make them just as self-conscious camera subjects as people. Select a familiar room or your pup's favorite nook or chair. Sometimes very young pets can be placed on a table, which will facilitate your camera operations.

If you're taking a snap of one pet, several kittens or a couple of pups, it's much more effective if they're all looking interested in the same direction. It may be toward the camera, or at something else outside the picture. The main thing is, have them all looking approximately at the same place. Try tapping some object or making a funny noise just before you click the shutter. Your pets will doubtless perk up their ears and get a wonderfully curious glint in their eyes. This is when you should shoot!

Here's another hint. Try giving them something to do, too. Perhaps a rubber bone or ball will keep Rover busy while you make snaps of him. Props often are as important for pets as for people!

Shooting on the pet's level is usually the best camera point of view. You wouldn't ordinarily shoot down on a person's head, would you? Of course not. Generally the camera is just at a level that includes eyes and part of the body. It's the same with pets. Shoot on your knees, if necessary, but shoot on your pet's level!

Don't overlook flash for animal shots. Flash can highlight the textures in fur that normal light might not bring out. If you're shooting a pet against the main light source, say a sun-filled window, try using flash to give better lighting to the part of the animal that's away from the sun.

Of course, with flash and fast shutter speeds you'll be able to stop action under dull light conditions indoors. For animal capers outdoors — horse jumping, cavorting dogs, etc. — shutter speed upwards of 1/100 should suffice.

There's no question about it; pets and other animals are fun to photorgaph. Just remember to approach them in much the same way as you'd approach human beings — and you can get endearing pictures — the kind that bring out paeons of praise from family, friends, and total strangers!

Pets are photogenic

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(41)

"Come on!" roared Carl from the car.

Jack groaned aloud. "I'm coming!" he called in lugubrious voice, and Chris knew, even as she walked away under the trees, that he was still watching her.

Then, out of some instinctive familiarity with the moves of this exciting new game, some knowledge from deep within herself, she looked back over her shoulder at him — and smiled.

* * *

The rain stopped for a few minutes just at sunset. Long fingers of flame groped upward from the cracked clouds into the overhanging gray. In the east, dark masses muttered against the horizon, and silent lightning flashed warning that the storm was not done. Radiant swords of light pierced the thin curtains and stabbed the wall of Chris' and Ray's room, touching, with glorifying power, the radiator, the edge of a door, the gleaming enamel of the lavatory, and altogether bringing out a latent charm in the commonplace things of everyday.

Chris, already dressed for the funeral in a respectful Sunday black skirt and jacket, opened the window and leaned out to the glory. "Ray!" She drew a deep breath of the mingled scents of evening and autumn. "It's simply lovely outside just now!"

Ray smiled absently and straightened her collar, her face somber with the thought of the hour ahead. "I hope it stays clear until after the funeral," she answered. "Her father is — is taking her home on the nine-o'clock train."

There was a knock at the bedroom door. Chris closed the window, and went to answer.

It was the floor proctor. "The lights are giving trouble again, Chris." She reached into a large paper bag and brought out two thick, white candles. "You'd better take these along just in case. Dean Evans says everyone must go, and these are just in case." She smiled and hurried away to knock on the next door.

By the time Chris and Ray had joined the scattered groups making their way across the campus to the chapel, the storm was beginning again. The girls went up the wide steps into the flower-sweetened atmosphere inside just as the first flicks of rain were appearing against the darkened surface of the saturated ground.

Most of the girls had worn their Sunday black, and the quiet-faced rows were uniform looking in the dimmed light. The scent of flowers and the feeling of solemnity lay heavy, almost tangible, over the whole place; even the busy feet of the ushers were quiet in the aisles. Chris, her emotions already raw to the soft-voiced quartet that was beginning a song, looked at Ray, and she saw that her roommate was sharply touched.

Dean Evans, standing above the open casket, read a few verses of Scripture and spoke simply, his round face troubled and sad. The tragedy of the slim little figure lying amid the silken splendor was heavy on them all.

The last move of the service, that walking by to view the quiet sleep that had overtaken another, was beginning. Already two rows of girls, one in each long aisle, were moving forward, their faces pale and grave with the moment.

There was sharp flash, a nerve-jerking crash of sound and the lights went out.

No one spoke or exclaimed, so heavy is the hand of respect for death, but unreasoning fear was thick in the darkness. Then the candles of the proctors flared infinitesimally in the gloom, and, candle by candle, down the aisles and across the rows, light came again. Dimly, the faces of the girls appeared, and reality, distorted by the strange illumination, came, too. The candles moved on, bent a little above the casket, then straightening, went on again. All unknowing, little Day lay on in the unassuming dignity of death.

Chris and Ray paused near the side door through which they had made their exit, and the wet sweep of the storm's violence shoved against them. Ray shivered and threw her coat about her shoulders. "Let's make a run for it, Chris," she suggested in a voice husky with feeling. "We're bound to get wet."

Chris nodded, making no effort to speak around the torturing tightness of her own throat, and drew her coat up over her head, preparatory to leaving the overhanging shelter of the portico under which they were standing. But before they could move away, several running figures, heavily coated against the rain, appeared out of the darkness toward the front of the building.

"Oh, my goodness!" a laughing voice exclaimed. "This is awful!"

Chris and Ray waited for the group to pass and leave a cleared parth for their own dash to Marton. In the half-light coming from the door behind them, Chris recognized one of the girls as Vivian MacComber.

"I hate funerals, anyway!" one of the girls complained. "I always cry."

"This one was a particular nuisance," agreed Vivian. "I was supposed to meet Jack tonight, and now, I can't see him until tomorrow!" They were past now, but her voice came back clearly in a lull of the wind. "Really, — all that trouble for a working girl!"

"Did you hear her!" Ray muttered angrily as they ran side by side under the dripping trees. "A nuisance, is it? I — I wonder how she'd like for someone to call her funeral a nuisance!"

Chris made no answer.

But when they were in the shelter of their own room, she took her wet coat off her head and shook it absently. "'All that trouble just for a working girl,'" she quoted thoughtfully. Going to the radiator, she turned it on and stood, her back to it, as the steam grumbled reluctantly into its vitals. "Ray," she said presenty, "who is this 'Jack' she's talking about?"

Ray looked up in surprise. "Why, I don't know much about her affairs," she answered, indifferently, "but I guess she meant Jack Duncan, her boy friend."

"And just who is Jack Duncan?" Chris went on.

"Look, Chris," Ray's voice was hurt, "I don't feel like talking about Vivian MacCombers's love affairs, if you don't mind! I —I feel pretty badly about little Day, you know. I knew her well."

But there was a compelling new hardness in Chris' tone. "No, tell me all you know, Ray," she demanded. "I've got a reason to ask."

"Well," Ray frowned, but complied, "he's Vivian MacComber's special property I guess. He's down at State, and comes up to see her now and then. I guess — from the way the girls talk, that he is something."

"Yes, how?" Chris insisted.

"His father is rich, they say." Ray's voice held all her distaste for the subject. "He's from Tulsa, Oklahoma, and they've got oil money or something. I guess he and Vivian are two of a kind. Now," her tone was cool, "will you let me drop the subject of Vivian MacComber?" She stood up, and picked up her coat and headed for the closet.

But Chris stood still before the radiator, her face quiet, for a long moment. Then, strangely, she smiled and stretched lazily, an unaccustomed gesture.

Ray turned to stare at her roommate with irritated eyes. "What's the matter with you, anyway, Chris?" she demanded. "You act positively pleased over something!"

Chris shook her head and going to the mirror, studied her reflection. She pushed back her hair, and studied her eyes, and lips and mouth. She even opened her mouth and examined her teeth. Then, tilting the mirror to catch her full length, she stared at her figure. Her expression was speculative.

"Ray," she said at last. "I'm sick of Vivian MacComber!"

Ray nodded, "Yeah," she agreed drily, "but what — ?"

"In fact," Chris went on, "I'm just about sick enough to see if can't manage to do something about it!"

Ray just stared.

"And so," Chris turned and Ray was startled at the cold purpose that she saw in the hazel-green eyes, "I've decided that maybe little Vivian isn't going to see her precious boyfriend tomorrow, after all!"

As if in repentance for the stormy night, morning came clear and shining with the last lingering glow of autumn. Chris did not have to go to Miss Ennie's as it was Saturday, so she and Ray hurried about, cleaning the room, getting their clothes in shape, and generally preparing for the rigid inactivity of a Holden Sabbath.

When the work was finished, Chris combed her hair and put on a worn white blouse, softened by many washings almost to the texture of silk.

Ray looked up from her mending. "Where you going, Chris?" she asked in surprise. "You can't go to town till this afternoon. It's against the rules."

Chris wrinkled her nose at her roommate's reflection in the mirror. "Remember what I told you last night?" she asked.

Ray dropped her work in her lap and stared incredulously. "You don't mean that you really are going to try to get Vivian's boyfriend, do you?" she asked. "I thought that was just daydreaming."

Chris rolled the long sleeves of the shirt-like blouse above her elbows. "I meant it, Ray," she said seriously. "Do you mind if I use a pair of your stockings? Mine aren't dry."

Ray waved an absent hand. "Go ahead," she said, but her thoughts were not on hose. "Chris, how are you going to do it?"

Chris shrugged. "I don't exactly know yet," she admitted. "But as a starter, I'm going over and see if I left my notebook at Miss Ennie's yesterday."

Ray looked shocked. "Your notebook is right there on the table in front of you, Chris Sanders!"

Chris smoothed her haid back from her face and studied the effect with narrowed eyes. "I know that!" She was unperturbed. "But I've got to have some excuse to get out and go over there, haven't I?"

Ray laid down her work and getting up, came over to the dresser to face Chris. "Look, Chris," she said in a carefully reasonable tone. "You can't manage that guy. He — he's pretty strong medicine for you!"

Chris turned and her eyes were cool. "Why can't I?" she asked.

Ray looked confused but determined. "I don't exactly know," she said thoughtfully, "but I'm right, Chris. A girl has to have — oh well — money or family prestige or something like that to be able to handle a fellow like Jack Duncan! You are so — sort of unprotected!" She looked distressed.

(To be continued.)